

ቆጶሳት ከመ እሙንቱ ይተነብሱ በእንቲአክሙ ወያገብኩ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሉሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤዲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፤ ወእምከመ ተሰምዮ ሙሴ አምሳክ በጎበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤዲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፤ ወከማሁ ዲያቆንኒ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤዲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበክመ ወልድ ይቱሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤዲስቆጶስ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመባሕቱ ለኤዲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአክ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤዲስቆጶስ።

ቆጶሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታብዙም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እንደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤዲስ ቆጶስም በሙሴ አምሳል ነው፤ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምሳክ ከተባለ እናንተም ኤዲስ ቆጶስን እንደእግዚአብሔር፤ ዲያቆኑንም እንደነቢይ ታክብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እንደዚሁ ያለ ኤዲስ ቆጶስ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደሚያደርግ፤ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤዲስ ቆጶስ ትሕትናን ያደርግ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤዲስ ቆጶስ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፤ ዲያቆኑም እንደዚሁ ለኤዲስቆጶስ መልአክተኛና ነቢይ ነው፤

፩. ወበእንተዝ ይደልዎ ኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወእመሰ ወሀበ በንቡዕ ለጽኑስ ዘእንበለ ያእምር ኤጲስ ቆጶስ ያጽዕል ርእሶ ወይሬሲ ምናኔ ወሐኬተ ላዕለ ነዳያን ወምንዱባን ወዘለ አሕሰመ ቃለ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ አው ገብረ እኩዮ ጌዮ ላዕለ እግዚአብሔር ኢለቢዎ ዘይቤ ኢታሕስም ላዕለ መኩንነት ሕዝብክ ።፩

፪. እስመ ኢተሠርዐ ዝንቱ ሕግ ላዕለ አዕባን ወዕፀው እለ ያመልኩ ነኪ ራን አላ ዳዕሙ ውእቱ ላዕለ ካህናት ወማእምራን እስመ ለእለይቤ ሎሙ “አማልክት አንትሙ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ”።፪

፫. ለቡ እንክ ዲያቆን ለእመ ርኢክ ብእሴ ጽኑሰ ወየጎፍር በኢለንግር በእንቲአሁ በንቡዕ ገብ ኤጲስ ቆጶስ ወኢትክሥት፤ ወኢትንግር በእንቲአሁ ለባዕድ ተጽናሶ ከመ ኢይጎፈር ወኢያንጉርጉር።

፬. ወእመሰ ከሠትክ ገብአቲሁ ታጋዝን እኅወክ ወበእንቲአሁ ይተምዐክ እግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአሮን ወማርያም ለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ

፩. በለዚህም ያለ ኤጲስቆጶስ ምክር ምንም እንዳያደርግ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶስም ሳያውቅ ለተቸገረ ቢሰጥ ግን ራሱን ያሰድባል፤ በድሆችና በተቸገሩት ሰዎች ላይ መናቅን መሰልቸትን ያደርጋል፤ በኤጲስ ቆጶስ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ክፉም ያደረገ ግን በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገርን አታድርግ ያለውን ሳያስተውል እግዚአብሔርን በደለ።

፪. ይህ ሕግ ሌሎች በሚያመልካቸው በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ አልተሠራምና፤ ነገር ግን ስለካህናትና ስለዐዋቆች ብቻ ነው፤ እነርሱን አማልክት ናችሁ፤ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ብሏችኋልና።

፫. ዲያቆን ሆይ እንግዲህ አስተውል፤ የተቸገረ መለመንንም የሚያፍር ሰውን ብታይ ስለእርሱ በኤጲስ ቆጶስ ዘንድ በምስጢር ነገር፤ አትግለጥ፤ እንዳያፍርና እንዳያጉረመርም ቸግሩን ስለእርሱ ለሌላ አትናገር።

፬. ምስጢሩን ብትገልጥ ግን ወንድምህን ታሳዝናለህ፤ በእርሱም ምክንያት እግዚአብሔር ይቁጣብሃል፤ እግዚአብሔርም አሮንንና ማርያምን ወዳጄ መሴን ማማትን

ለቀላልዬ መሴ፤ ወኮነ መቅሠ ፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር፤ ወይ ቤሎሙ መሴ ለእሱ ተቃወምዎ ንሕነኒ ምንት ንሕነ ወዘ ነጉርን ርክሙ ወአኮ በላዕሌነ ዘታንጉረ ጉሩ፤ አላ ላዕለ ፈጣሪነ።

፩. ወእመቦ ዘይቤሎ ለሕዝባዊ አብድ ይትኳነን እስመ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ወእፎኬ እለ ይፀርፉ ዲስ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ሶበ ይሰ ፍሕ እደዊሁ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወትትሜህሩ እምኔሁ ሥር ዐተ መንፈሳዊተ ወተአምርዎ ለእ ግዚአብሔር ወአመንክሙ በክር ስቶስ በዘቡቱ ድጎንክሙ በቅብዐ ትፍሥሕት ወበቅዱስ በለሳን ወት ከውኑ ውሉደ ብርሃን እስመ ሶበ ያነብር እዴሁ ኤጲስ ቆጶስ ላዕሌ ክሙ በውስተ ቅድስት ጥምቀት ይፈኑ እግዚአብሔር ቃሉ ቅዱስ ዲቤክሙ ዘይብል ውሉድየ አን ትሙ ወአነ የም ወለድኩክሙ።

፪. ለቡ እንክ ኦ ብእሲ ክሙ በጸ ሎተ ኤጲስ ቆጶስ ተሰመይክ ወልደ እግዚአብሔር ወይእዜኒ አእምር ዘተጸገውከ ወአፍቅሮ ለዘአቅረበክ ውስተ ዝ ስብሐት

ለምን አልፈራችሁም? አላቸው፤ የእግ ዚአብሔርም የቀጣው መቅሠፍት ሆነ፤ መሴም የተቃወሙትን እን ዲህ አላቸው፤ እኛ ምንድን ነን? ይህ ማጉረምረማችሁስ ምንድን ነው? በእኛም ላይ የምታጉረመርሙ አይ ደላችሁም፤ ነገር ግን በፈጣሪ ላይ ነው እንጂ።

፩. ሕዝባዊውን አላዋቂ የሚለው ቢኖር ይፈረድበታል፤ የክርስቶስን ስም ሰድቧልና፤ እንደዚህ ከሆነ ግን ኤጲስ ቆጶሱን የሚሰድቡ እንደምን ይሆኑ? አጆቹን በዘረጋ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳልና፤ መንፈሳዊት ሥርዐትንም ከእርሱ ትማራላችሁና፤ እግዚአብሔርንም ታውቁታላችሁ በደስታ ዘይትና በቅዱስ ሜሮን በዳናችሁበት በክር ስቶስም አምናችኋል፤ የእግዚአብ ሔር የብርሃን ልጆችም ትሆናላች ሁና ኤጲስቆጶሱ በቅድስት ጥም ቀት ጊዜ በላያችሁ እጁን በጫነ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቹ ናችሁ፤ እኔ ዛሬ ወለድኋችሁ የሚል ቅዱስ ቃሉን በናንተ ላይ ይልካልና።

፪. ሰው ሆይ እንግዲህ በኤጲስ ቆጶሱ ጸሎት የእግዚአብሔር ልጅ እንደተባልህ አስተውል፤ አሁንም የተቀበልኸውን ዕወቅ፤ ወደዚህ ጌት ነትና ክብር ያቀረበህንም ውደደው

ወክብር ስግድ ለኤጲስ ቆጶስ ለዘኮ
ነከ አበ እምታሕተ እግዚአብሔር
እስመ ሰማዕከሙ ቃለ ዘይቤ በእ
ንተ እለ ወለዱክሙ በሥጋ አክ
ብር አባክ ወእመክ ወበእንተዝ
ትረክብ ሠናየ፤ ዕዘእሐሰሙ ቃለ
ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይ
ሙት።፤

፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ በእ
ፎኬ ኢታባይዎሙ ወኢታክብ
ርዎሙ ለእለ ወለዱክሙ ዳግመ
በማይ ወበመንፈስ ቅዱስ፤ ወሌሰ
ዩክሙ ሀሊበ መንፈሳዊት በቃለ
ሃይማኖት ወእጽገዑክሙ ወሐፀ
ኑክሙ በተግሣጽ ወረሰዩክሙ ድል
ዋነ ትንሥኡ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ
ክቡረ ለእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ፤ ወእሉ እሙንቱ እለ
ይፈትሑክሙ እማእሠረ ንጢአት
ወረሰዩክሙ ድልዋነ ለጸጋሁ ቅዱስ
ወሰቱፋነ ለርስቱ ።

፱. ለእለኩ ፍርሀዎሙ ወአክብ
ርዎሙ በዘላኩ ክብር እስመ ተጽ
ገዉ ንይለ ሕይወት ወሞት በገበ
እግዚአብሔር ከመ ይፍትሑ ዲበ
እለ እህሉ ወይኩንንዎሙ ወሰተ
እሳተ ገሃነም፤ ለእለሂ ይትመዩጡ
እም ንጣው ኢሆሙ ያናሕስዩ
ሎሙ።፤

ከእግዚአብሔር በታች አባት ለሆነህ
ለኤጲስ ቆጶሱ እጅ ንሣ፤ በሥጋ
ሰለወለዱአችሁ የተባለውን ሰም
ታችኋል፤ አባትህንና እናትህን አክ
ብር፤ ስለዚህም በጎ ነገርን ታገኛ
ለህ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን
የተናገረም ሞትን ይሙት።

፩. እንደዚህ ከሆነ ግን በውሀና
በመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የወለዱ
አችሁን፤ መንፈሳዊት ወተት
ንም የመገባችሁን፤ በሃይማኖት
ቃልም ያሳደንችሁን፤ በምክርም
ያጸኗችሁን፤ የጌታችንና የመድኃ
ኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን
ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን
ትቀበሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ያደረ
ጓችሁን እንዴት ፈጽማችሁ አታከ
ብሯቸውም? እነዚህም ከኃጢአት
ማሠሪያ የፈቷችሁ ናቸው፤ ለቅ
ዱስ ጸጋው የተገባችሁና የርስቱ
ተካፋዮች ያደረ ጓችሁ ናቸው።

፱. እኒህንም በእግዚአብሔር ዘንድ
በክብሩ ሁሉ ፍሯቸው፤ አክብሯቸ
ውም፤ በበደሉት ላይ ይፈርዱ ዘንድ
በገሃነመ እሳትም ይቀጧቸው ዘንድ
ከኃጢአታቸው የተመለሱትንም
ያስተሠርዳቸው ዘንድ ከእግዚአ
ብሔር የሕይወትና የሞት ኃይልን
ተቀበለዋልና።

፲. መፍትሔው እንከ ትፍርህምሙ ለእሱ ከመ ሊቃውንት፤ ወመኳንንት ወተላዘዙ ሎሙ ከመ ነገሥት ወተወከፍምሙ በውስተ አብያቲ ክሙ በከመ አዘዞሙ ሳሙኤል ነቢይ ለሕዝብ በእንተ ንጉሥ ውስተ ቀዳሚ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወዓዲ ሙሴሂ አዘዘ በእንተ ካህናት ከማሁ ንኤዝዘክሙ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ተሀቡ ትካዘሙ በከመ ሥሩዕ እስመ ትካት ሙሴ ወኤልያስ ወሳሙኤል አዘዙ ለሕዝብ ያክብርምሙ ለነገሥት ወለካህናት ወይትቀነዩ ለንብረተዝዓለም።

፲፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ፈድፋደ ይደሉ ተሀቡ ትካዘሙ ወሲሳዮሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወለካህናት እለ ይተግሁ ወይትቀነዩ በእንቲአክሙ ወይከውኑክሙ መርሐ ለመንግሥተ ሰማያት።

፲፪. ወእመሰ ትካት ነገሥት ያነሥኡ ሠራዊቶሙ ይበውኡ ወይትቃተሉ ከመ ይዕቀቡ ወያድኑ ሥጋ ሰበእ፤ እፎኬ ፈድፋደ እለ ነሥኡ ሢመተ ክህነት በጎበ እግዚአብሔር ወእለ ይፌውሉ ነፍስ ወሥጋ እምኩነኔ እስመ ተዐቢ ነፍስ

፲. እንግዲህ እነዚህን እንደ ሽማግሌችና እንደ ፈራጆች ትፈሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ሳሙኤል በቀዳማዊ መጽሐፈ ነገሥት ስለ ንጉሥ ሕዝቡን እንደ አዘዛቸው፤ እንደ ነገሥት ለእነርሱ ታዘዙ፤ በቤታችሁም ውስጥ ተቀበሏቸው፤ ዳግመኛም ሙሴ ስለ ካህናት አዘዘ፤ እንዲሁም እንደ ተሠራ ለኤጲስ ቆጶሳቱ መፍቅዳቸውን እንድትሰጧቸው እናዝዛችሁአለን፤ ቀድሞ ሙሴና ኤልያስ፤ ሳሙኤልም ካህናቱንና ነገሥታቱን ያክብሯቸው ዘንድ ለዚህ ዓለም ኑሮም ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን አዝዘዋልና፤

፲፩. እንደዚህ ከሆነስ ስለ እናንተ ተግተው ለሚያገለግሉ ለመንግሥተ ሰማያትም መሪ ለሚሆኗችሁ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት መፍቅዳቸውንና ቀለባቸውን ትሰጡዋላቸው ዘንድ ፈጽሞ ይገባል፤

፲፪. ቀድሞ ነገሥታቱ የሰውን ሥጋ ይጠብቁና ያድኑ ዘንድ ሠራዊታቸውን አስነሥተውና ገብተው የሚዋጉ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የክህነት ሹመትን የተቀበሉና ነፍስና ሥጋን ከቅጣት የሚያድኑማ ይልቁን እንዴት አይጠብቁ?

እምሥጋ ወክህነት ተዐቢ እመንግ ሥት፤ ወዛቲ ሢመት እንተ ተአ ስር ላዕለ እለ ይደልዎሙ ኩነኔ ወፍትሕ ላዕለ እለ የንሥሡ ስርየተ።

፲፫. ወበእንተዝ ርቱዕ ታክብርዎ ወታፍቅርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ አብ ወትፍርህም ከመ ንጉሥ ወት ትእመንዎ ከመ እግዚአብሔር፤ አብኡ ሎቱ እምኃክሙ ወአቅም ሓክሙ ወተግባረ እደዊክሙ ወአ ስትዓቲክሙ ወብፅዐታቲክሙ ወቀዳሜ ሥርናይ ወወይን ወዘ ይት ወፀምር።

፲፬. ወበእንተዝ ይባርኩ ላዕሌ ክሙ ይኩን ቊርባንክሙ ጎሩየ ወሥሙረ ከመ መዓዛዕጣን ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክ ክሙ ወይባርክ እግዚአብሔር ተግ ባረ እደዊክሙ ወያበዝኅ ሠናያተ ፍሬያተ ምድርክሙ እስመ በረከተ እግዚአብሔር ላዕለ አርእስተ ጸድ ቃን እለ ይገብሩ ምሕረተ፤

፲፭. ናሁኬ አእምሩ ከመ እግዚአ ብሔር ተሣየጠነ እመርገማ ለኦሪት ወእግብእነ ውስተ ሕይወት እንዘ ዝርዋን ወግዱፋን ንሕነ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ ወከመ እንስሳ ዘኢይክል ነቢቢ ።

፲፮. መጠነ አንጽሐነ እምጎጣ

ነፍስ ከሥጋ ትበልጣለችና ክህነ ትም ከመንግሥት ትበልጣለችና ይህችም ሹመት ቅጣት የሚገባቸ ውን የምታስር፤ ሥርየት የሚፈልጉትንም የምትፈታ ናት።

፲፫. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ አባት ታክብሩትና ትወዱት ዘንድ እንደ ንጉሥም ትፈሩትና እንደ እግዚአብሔር ታምኑት ዘንድ ይገባል፤ ለእርሱ እጅ መንሻችሁን የእጃችሁም ሥራ ግብራችሁን፤ ስዕለታችሁን፤ የስንዴውንና የወይ ኑን፤ የዘይቱን፤ የባዘቶውንም መጀመሪያ አቅርቡለት።

፲፬. ስለዚህ ቊርባናችሁ በፈጣሪ ያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደ በጎ የዕጣን መዐዛ የተመረጠና የተወደደ ይሆን ዘንድ በእናንተ ላይ ይባርካሉ፤ እግዚአብሔርም የእጃችሁን ሥራ ይባርካል፤ ያማሩ የምድራችሁ ፍሬዎችንም ያበዛል፤ የእግዚአብሔር በረከት ምሕረትን በሚያደርጉ በጸድቃን እራሶች ላይ ነውና።

፲፭. እነሆ እግዚአብሔር ከኦሪት መርገም አውጥቶ እረኛ እንደሌላ ቸው በጎችና መናገር እንደ ማይ ችል እንስሳ እኛ የተበተን የወደቅን ስንሆን ወደ ሕይወት እንደ መለሰን ዕውቁ።

፲፮. ከነጢአታችን ከበደላችን ምን

ውሊነ ወእምጌጋይነ፤ ወእዘዘነ ናብእ መሥዋዕተነ ለካህናት፤ ወን መጽውት ለነዳያን፤ እለ አልቦሙ ምንትኒ እስመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ለእመ ኢያፈድፈድክሙ ጸዲቀ እምጸሐፍት ወፈሪሳውያን ኢትክሉ በዊእ መንግሥተ ሰማያት።

፲፯. ወእመሰ ተዘከርክሙ ውሂበ ለካህናት ወለዕቤራት ወለዕጓለማ ውታ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ዘፈወ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለመ ለዓለም፤ እስመ በጽድቅ ወበርትዕ ወበምሕረት ይሠረይ ንጢአት፤ እስመ ነፍስ ንጽሕት ወቡርክት ትኤድሞ ለእግዚአብሔር፤ ግበር ጽድቀ ከመዝ ወበ ከመ አዘዘ እግዚአብሔር ሀብ ለካህናት በከመ ይደሉ ለካህናት ቀዳሜ ምክያደ ወይን ወዐውደ እክል።

፲፰. እስመ ሥሉጣን እሙንቱ ይጸግዉ ለኩሉ ጽኑሳን፤ ወቦሙ መባሕት ዲበ ኩሉ ግብረ ቤተ ክርስቲያን፤

፲፱. ወኢትትቃረንዎሙ ለኤጲስ ቆጶሳት በኩሉ ግብረሙ እንዘ ትብሉ አየ ጊዜ ንብረ ወለመኑ ወሀበ ወማ

ያህል አዳነን? መሥዋዕትንም ለካህናት እናቀርብ ዘንድ ምንም ለሌላቸው ድሆች እንመጸውት ዘንድ አዘዘን፤ ጌታችን በወንጌል ከፈሪሳውያንና ከጸሐፍት አብልጣችሁ ጽድቅን ካልሠራችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አትችሉም ብሏልና።

፲፯. ለካህናት፤ ለባልቴቶች፤ እናትና አባት ለሞቱባቸው ልጆችም መስጠትን ብታስቡ እነሆ ንንዘቡን ለድጋ በተነ፤ ሰጠውም፤ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል ተብሎ እንደተጻፈ፤ ግዳጃችሁን ፈጸማችሁ በእውነትና በቸርነት ንጢአት ይሰረያልና ንጽሕት ቡርክት ሰውነት እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ስለሆነ፤ እንግዲህ እንደዚህ ያለ ጽድቅን ሥራ፤ እግዚአብሔርም እንደ አዘዘ ለካህናት ስጥ ከወይን መጭመቂያና ከእህል ዐውድማ የተገኘውን መጀመሪያውን ለካህናት መስጠት የሚገባ እንደሆነ።

፲፰. እነርሱ ለተቸገረው ሁሉ ይሰጡ ዘንድ የሰለጠኑ ናቸውና፤ በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሁሉ ላይም ሥልጣን አላቸው፤

፲፱. ምን ጊዜ ይህን ሠራ? ለማንስ ሰጠ? መቸስ ጨረሰ? ወደምን ቦታስ ወሰደ? እያላችሁ ኤጲስ

እዜ አገለቀ ወውስተ አይ መካን ወሰደ፤

፳. ወእመሂ ገብረ ሠናየ፤ አው እኩየ ወእመሂ በርትዕ ወዘእንበለ ርትዕ እስመ እግዚአብሔር አምላክ ይትጎሠሥ እምኔሆሙ ዘወሀቦሙ ሢመተ ለካህናት ወጸገ ዎሙ መዐርገ፡፡

፳፩. ወአንተሰ ረሲ ፈሪሆተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲከ፤ ወተዘከር ዙሎ ጊዜ ቃለ ዘይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኩሉ ልብከ ወበኩሉ ጎይልከ፤ ወኢትትሉ ፍፍተ አንተ ትወስድ ዝበ አማልክት ወኩሎ ዘይመስሎ ለዝንቱ እለ አልቦሙ ነፍስ ወትምህርተ አጋንንት ወኢባዕደ ፍጥረታተ ዘኢአዘዘ ክርስቶስ፤

፳፪. አላ አንተሰ ጎሥሥ አንበቦ መጻሕፍት ዘውእቱ ሕገ እግዚአብሔር አምላክከ፤ ወኢታጽርዕ አንበቦ መጻሕፍቲሁ በበጊዜሁ ወእሰስል እምኔከ ኩሎ እከየ ዘይትቃረን፤ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ስላቀ ወዛውዐ ነገር፤ ወመዓተ፤ አላ አክብር አባከ ወእመከ እለ ወለዱከ በሥጋ ወአፍቅር ቢጸከከመ ነፍስከ፤ ወመሐር ነዳያን

ቆጶሳቱን በሥራቸው ሁሉ አታስተሐቅሯቸው፡፡

፳. በጎ ሥራን ቢሠራ፤ ወይም ክፉ ሥራን ቢሠራ፤ በሚገባ ቢያደርግ፤ ያለ አግባብም ቢያደርግ፤ ለካህናት ሹመትንና ታላቅ ማዕርግን የሰጣቸው ፈጣሪ እግዚአብሔር ከእነርሱ አብልጦ ይመራ መረዋልና፡፡

፳፩. አንተ ግን በዐይኖችህ ፊት እግዚአብሔርን መፍራት አድርግ፤ እንዲህም የሚለውን ቃል ሁል ጊዜ አስብ፤ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና በፍጹም ጎይልህ ውደደው፤ ወደ ጣዖታት የምትወሰደውንም መገድ አትከተል፤ ነፍስ የሌላቸውን ፤ እነዚህን የመሳሰለውን ሁሉ አትከተል፤ የአጋንንት ትምህርትን፤ ክርስቶስ ያላዘዘውን ባዕድ ፍጥረትን አትከተል፡፡

፳፪. ነገር ግን አንተ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ሕግ የሚሆን የመጻሕፍት ንባብን መርምር፤ በየጊዜውም መጻሕፍቱን ማንበብ አታዳርጥ የሚቃወም ክፉትን ሁሉ በሕግ ያልታዘዘ ዋዛንና ቁጣን ዝብብትንም ከአንተ እርቅ፤ ነገር ግን በሥጋ የወለዱህን አባትህንና እናትህን አክብር፤ ባልንጀራህንም እንደራሴው ውደድ፤ ድሆችንም መጽ

ወረኅቅ እመሐላ በሐሠት ዘአ
ልቦ ባቀሳ ::

፳፫. ወአንተስ ኢትርኅቅ እምቤተ
ክርስቲያኑ ለክርስቶስ አላ ጊሥ
ገቤሃ ኩሎ ጊዜ ወተጋነይ ምስለ
ትሑታን እሰ ኢይነውሙ ሌሊተ
ወመዓልተ እንዘ የአኩትዎ ለእግ
ዚአብሔር በእንተ ዘጸገዎሙ
ሕይወተ::

፳፬. ሕየው በዓማ ግብረ እደዊከ፤
ወአቅርብ ለእግዚአብሔር እምዘ
ብክ መጠነ ገይልከ፤ ወተዐረክ
ምስለ ነዳያን ወአጥርያ ለመንግ
ሥተ ሰማያት ንበ አልቦ ፃፂ ወቀኑን
ቀኑ ወኢይረክቦ ሰራቂ::

፳፭. ወእመሰ ትፈቅድ ታድኅን
ነፍሰክ ኢትትፋታሕ ምስለ ኤጲስ
ቆጶስ፤ ወኢምስለ ሕዝባዊ አጉከ
ወኢምስለ ዐርክከ በዐመፃ፤ ወእ
መሰ ተፋታሕከ ምስሌሁ በዓመፃ
ሰሐብከ ለርእሰከ ዐመፃ ወጋጢ
አተ እንዘ አልቦ ዘያጌብረከ፤ እስመ
ፍትሕ ተውህቦሙ ለካህናት ወአኮ
ለሕዝባዊ ፤ እስመ ይቤ እግዚአ
ብሔር ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ፤
ወለብዉ ዓበይተ ሕዝብ ወለለ፩ዱ
፩ዱ ፍትሑ::

፳፮. ወአንተሙኒ ኢብውሕ ለክሙ

ውት፤ ጥቅም ከሌለውም ከሐሰት
መሐላ ራቅ::

፳፫. አንተ ግን ከክርስቶስ ቤተ ክር
ስቲያን አትራቅ፤ ነገር ግን ሁልጊዜ
ወደ እርሷ ገሥግሥ፤ ሕይወትን
ሰለሰጣቸው እግዚአብሔርን እያመ
ገኙት በሌሊትና ቀን ከማይተኙት
ትሑታን ሰዎች ጋርም አመስግን፤

፳፬. በእጆችህ ሥራ ኑር ፤ እንደተ
ቻለህ መጠን ካለህ ገንዘብ ለእግዚ
አብሔር አቅርብ፤ ከነዳያን ጋርም
ወዳጅ ሁን፤ ነቀዝና ብል የማያበላ
ሽውንና ሌባ የማያገኘውን መንግ
ሥተ ሰማያትን ገንዘብ አድርግ::

፳፭. ነፍስህን ልታድን ከወደድህስ
ከኤጲስ ቆጶሱ ጋራ፤ ከወንድምህ
ከሕዝባዊውም ጋራ፤ ከወዳጅህም
ጋራ በዐመፅ አትከራከር፤ በማይ
ገባ ከእርሱ ጋር ብትከራከር ግን
የሚያስገድድህ ሳይኖር በደልንና
ጎጢአትን ወደራስህ ሳብህ፤ ለሕዝ
ባዊ ያይደለ ለካህናት ፍርድ ተሰ
ጥቷቸዋልና፤ እግዚአብሔር በእው
ነትና በቅንነት ፍረዱ፤ የሕዝቡ
ሹሞችም አስተውሉ፤ ለእያንዳን
ዱም ፍረዱ ብሏልና::

፳፮. ለእናንተ ግን የካህናት ሹመት

ወለአለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ትፍትሑ ወኢላዕለ መኑሂ፤ እስመ ይቤሎሙ ለአለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ኢትፍትሑ፤ ወኢይሠምር ፍትሕክሙ፤ አላ ባሕቱ ይፍታሕ ኤጲስ ቆጶስ በርትዕ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ፍትሑ ለነዳይ ወለዕጓለ ማውታ ወአጽድቁ ግፋዕ ወምስኪነ ወአድኅኑ ባሕታዊ ወጽኑስ፤ ወዓዲ ይቤ ለምንት ኢት ፈትሑ ማዕከሌክሙ በርትዕ፡፡

አንቀጽ ፲

በእንተ ከመ መፍትሔ ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ዙሎ ነገረ በጽድቅ ወበርትዕ ፡፡

፩. ኩኑ እንከ ንጹሐነ ከመ አበው ቀደምት ኄራን ወማእምራን ወለ ባውያን ወአዕትቱ እምኔክሙ እኩየ ሥርዐተ ወኅሡመ ልማደ፤ ዳእሙ ጎረዩ ለክሙ ፍኖተ ሕይ ወት፡፡

፪. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ይሑር በዛቲ ፍኖት፤ ወይግበር በከመ ይደሉ፤ ወይትገንሥ እምግባር እኩይ፤ ወይግበር ምግባረ ሠናይ፡፡

፫. ወለድውያንሂ እለ ይፈቅዱ ንስሐ ይፈውሱሙ፤ ወለእለሰ አበዩ

ለሌላቸውም በማንም ላይ ትፈርዱ ዘንድ አልተፈቀደላችሁም፤ የክህነት ሹመት በሌላቸው አትፍረዱ፤ ፍርዳችሁም አይወደዳችሁም ብሏቸዋልና፤ ነገር ግን ኤጲስ ቆጶስ በሚገባ ይፍረድ፤ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ “ለችግረኛውና እናትና አባት ለሞቱበት ልጅ ፍረዱ፤ ለተገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድርጉ፤ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ” የሚል እንደ ተጻፈ፤ ዳግመኛም በመካከላችሁ በእውነት ለምን አትፈርዱም? ብሏል፡፡

ዐ/ሥረኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶስ ነገሩን ሁሉ በእውነትና በቅንነት መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንዲገባው ይናገራል፡፡

፩. ደጋጎች ዐዋቆችና አስተዋዮች እንደሆኑት እንደ ቀደሙት አባቶች ንጹሐን ሁኑ፤ ከእናንተም ክፉ ሥርዐትንና ክፉ ልማድን አርቁ፤ ነገር ግን የሕይወት ጉዳናን ለእናንተ ምረጡ እንጂ፡፡

፪. ኤጲስ ቆጶስ በዚች ጎዳና ይሔድ ዘንድ እንደሚገባውም ይሠራ ዘንድ ከክፉ ምግባርም ተለይቶ በጎውን ሥራ ይሠራ ዘንድ አግባብ ነው፡፡

፫. ንስሐ የሚወዱ ድውያንንም ያድናቸው፤ አንመለስም ያሉትን

ተመደጦተ ይስድደሙ እስመቦ ብዙኃን እለ ያመከንዩ ወያሠግሩ ወያስተዋድዩ በቅንአቶሙ ከመ ገብሩ ፪ቱ ረበናት ላዕለ ሶስና በባ ቢሉን፤ ወበከመ ብእሲት ግብጻ ዊት ዘገበረት ላዕለ ዮሴፍ ።

፬. ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብ ሔር ኢትግጦር በከመ እሉ አላ ኩን ጊረ ወመሐሬ ወተወከፎሙ ለእለ ይኔስሐ፤ ወኢታድሉ ለኃጥእ፤ ወኢትቅትል ጸድቀ።

፭. ወዘሰ ኢይትዊከፍ ነሳሕያነ፤ ወኢይመይጥ ኃጥእነ፤ ዝኬ ውእቱ አቡሃ ለመፃት፤ ወአልቦ ሰላም ፤ እስመ ውስተ መካን ንበ ሀለወት መፃት ኢየንድር ውስቴቱ እግዚ አብሔር ።

፮. ወአንተሰ ዓርኩ ለሰይጣን ውእቱ ዘይትሀወስ ማዕከለ አገው ሐሳው ያን፤ ወአልቦ ሰላም ለዠገዡ፤ ወይሬሲ ሀከከ በቤተ ክርስቲያን።

፯. ለብወ እንከ ወኢትትልዉ ፍኖ ቶሙ ለአብዳን እለ ይትፌሥሐ በእከይ ወኢትስምዑ ቃሉሙ፤ ወባ ሐቱ ተዐቀቡ እምኔሆሙ፤ እስመ አልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ዘእንበለ ዳዕሙ ቂም ወቅንአት ፤ እስመ እኩያን

ግን ይለያቸው፤ በባቢሉን ሁለቱ ረበናት በሶስና ላይ እንዳደረጉ፤ የግብጽ ሴትም በዮሴፍ ላይ እን ዳደረገች እያመካኙ በቅንአት የሚ ያጠምዱና ነገር የሚሠሩ ብዙ ዎች አሉና።

፬. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን እኒህ እንዳደረጉት አታድርግ፤ ነገር ግን ደግና የምትራራ ሁን፤ ንስሐ የሚገቡትንም ተቀበላቸው፤ ለገጢ አተኛው አታድላ፤ ጸድቁንም አት ግደል።

፭. ንስሐ የሚገቡትን የማይቀበል ኅጢአተኞችንም የማይመልስ ግን የቀጣ አባት ነው፤ ሰላምም የለ ውም ቀጣ ካለበት ቦታ እግዚአብ ሔር አያድርምና።

፮. አንተ ግን በሐሰተኞች ወን ድማማቾች መካከል የሚንቀሳቀስ የሰይጣን ወዳጅ ነህ፤ ለእርሱም ሰላም የለውም በቤተ ክርስቲያንም ክርክርን ያደርጋል።

፯. እንግዲህ አስተውሉ ፤ በክፋት ደስ የሚላቸው አላዋቆችንም መን ገድ አትከተሉ፤ ቃላቸውንም አት ስሙ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ተጠ በቁ፤ ቂምና ቅንአት ነው እንጂ በዐይናቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ክፉዎች ሰዎች

ሰብእ ያስተዋድይዎሙ ለኄራን እሰ አልበሙ አበሳ ወያመጽኡ ላዕሌሆሙ ነገረ እኩየ ወያወርድ ዎሙ ውስተ ዐቢይ መቅሠፍት ወምንዳቤ ።

፩. ወአንተሰኬ ኤጲስ ቆጶስ ለቡ ወጠይቅ በእንተ እሰ ይመጽኡ ንቤክ ይንግሩ ቅስቶሙ ወፍታሕ ላዕሌሆሙ በጥበብ አበዱነክ ዘከመ እፎ ወምንት ውእቱ ግብሩ።

፪. ወእመሰ ተረክበ ዐማፂ ገሥጾ በባሕቲትክ በከመ አዘዘ እግዚእነ ወንሥኦ በባሕቲትክ፣ ወንግሮ ውስተ ንስሐ ከመ ይትመየጥ ፣ ወእመ አበየክ ንግዕ ምስሌክ ፩፻ አው ፪ተ ሰማዕተ ወንግሮ ሀኬቶ ወዕበዶ ወመሐሮ በየውሃት ወበ ጥበብ፣ ወይእቲ ተንድር ውስተ ልበ ኄራን፣ ወተዐርፍ ውስተ ሕሊና መምህራን ።

፫. ወእመሰ ሰምዐ ነገረ ሠለስ ቲክሙ አድንነ ነፍሶ ወረብን ርእሶ ወእመሰ አበየ ሰማዕ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን።

፬. ወእመሰ አበያ ለቤተ ክርስ ቲያን ይኩንክ ከመ አይሁዳዊ ወመጽብሐዊ፥ ኢትትወከፎ ወኢ ታብሐ ቤተ ክርስቲያን ፣ ወኢት ጉልቆ ምስላ ክርስቲያን ።

በደል የሌላቸውን ደጎችን ይከሱ ዋቸዋልና፤ክፉ ነገርንም በእነርሱ ያመጡባቸዋልና ወደጽኑ መቅሠ ፍትና መከራ ያወርዱዋቸዋልና።

፩.ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! አንተ ግን ክርክራቸውን ይነግሩህ ዘንድ ወደ አንተ ስለሚመጡት አስተውለህ ተረዳ ሥራውም እንዴት እንዴት እንደሆነና ምን እንደሆነ በይነህ በላ ያቸው ፍረድ።

፪. በደለኛ ቢገኝ ግን ጌታችን እን ጸዘዘ በብቻው አድርገህ ምክረው፤ በብቻው ይዘህ ወደ ንስሐ ይመ ለስ ዘንድ ንገረው፤ አይሆንም ቢል ህም ካንተ ጋራ አንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ ስንፍናውንና አላዋቂነቱን ንገረው፤ በጥበብና በየውሃት አስተምረው፤ ይህችም በደጋጎች ልቡና ታድራለች፤ በመ ምህራን ሕሊናም ታርፋለች።

፫. የሦስታችሁን ነገር ቢሰማ ግን ነፍሱን አዳነ ራሱንም ጠቀመ፤ መስማትን አይሆንም ቢል ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገርበት፤

፬.ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማ ግን እንደ አይሁዳዊና እንደ መጽብሐዊ ይሁንህ፤ ተቀብለህም ወደ ቤተ ክርስቲያን አታግባው፤ ከክርስ ቲያን ጋራም አትቀጠረው።

፲፪. ወኃለሰ ይህሉ እምነውኢ ሆሙ ወይትመየጡ ጎበ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ንትወክፍ ንስሐሆሙ፤

፲፫. ናሁ አነ ማቴዎስ ፩ እምነ ፲ወ፪ እነግረክሙ ትምህርተ ዲድስቅልያ ዘቀዲሙ መጽብሐዊ አነ፣ ወሶበ ነሳሕኩ ወአመንኩ በርት ዕት ሃይማኖት ኮንኩ ሐዋርያ ወሰባኬ ወንጌል ቅዱስ፤ እስመ በአሚኝ ይድኅን ሰበኤ፡፡

፲፬. ወከማሁ ዘኬዎስሂ እገዝቀዲሙ መጽብሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ወነስሐ ወሰኢሰ ጎበ እግዚአብሔር ተወክፈ ንስሐሁ ወኢመነኖ፡፡፫

፲፭. ወናሁ ሐራ ወመጽብሐን እለቦኡ ቤተ ክርስቲያን ሰምዑ ቃለ ንስሐ በጎበ ዮሐንስ መጥምቅ፤ ወእምድጎሪ ጥምቀት ይቤሎሙ ኢትግበሩ ወኢምንተኒ እምዘ ተአ ዘዝክሙ ፡፡

፲፮. ኢታክብዱ ሥርዓተ፡ ዲቡ፡ አሕዛብ፡ እለ ተመይጠ ጎበ እግዚአብሔር ከመ ኢይወልጡ ሃይማኖተ፤ ወከመዝ ንኤዝዝ ለእለ ይትመየጡ ታብእዎሙ ቤተ ክርስቲያን፤ ይሰምዑ ቃለ መጻሕፍት ወይግበሩ ፍሬ ዘይደሉ ለንስሐ ከመ ኢይማስኑ፡፡

፲፪. ከጎጢአታቸው ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመለሱትን ግን ንስሐቸውን እንቀበል፡፡

፲፫. ቀድሞ ቀራጭ የነበርሁ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ማቴዎስ የዲድስቅልያ ትምህርትን እነግራችኋለሁ፤ ንስሐ ገብቼ በቀናች ሃይማኖት ባመንሁ ጊዜ የቅዱስ ወንጌል ሐዋርያ ሰባኪ ሆንሁ፤ ሰው በሃይማኖት ይድናልና፡፡

፲፬. እንደዚሁም ዘኬዎስ ቀድሞ ቀራጭ ሲሆን ተመልሶ ጸኢ በገገ ጊዜ ወደ እግዚአብሔርም በለመነ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ አልናቀውም፡፡

፲፭. እነሆ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡ ጭፍሮችና ቀራጮች ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘንድ የንስሐ ቃልን ሰሙ፤ ካጠመቃቸው በኋላ ከታዘዛችሁት ወጥታችሁ ምንምምን አትሥሩ አላቸው፡፡

፲፮. ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ በአሕዛብ ላይ ሃይማኖትን እንዳይለውጡ ሥርዐትን አታክብዱ፤ በንስሐ የተመለሱትንም ወደ ቤተክርስቲያን ታገቧቸው ዘንድ የመጻሕፍትንም ቃል ይሰሙ ዘንድ እንዳይጎዱም ለንስሐ የሚገባ ሥራም ይሠሩ ዘንድ እንደዚህ እናዝዛለን፡፡

፲፯. ወእንትሙሰ ኢትገበሩ ቀደመ ምስሌሆሙ በጊዜ ጸሎት፤ አላ ያውፅእዎሙ እምድገረ ተነቡ መጸሕፍተ አሪት ወነቢያት ወወ ንጌል፤ ወእምዝ ይትከህል ለአ ቅርቦ ድልዋነ ኹሎ ጊዜ ለተቀንዮ ቤተ ክርስቲያን ወለአርገቆ ኢድ ልዋነ፤ ከመ ካልአን ርአዮሙ ይፍርሁ፤ ወይትገሠጹ ወይትመ ሀሩ ሠናዩ አምልኮ፡፡

፲፰. አ. ኤጲስ ቆጶስ ርድኦሙ ለኃጥአን፤ ወእጽንዎሙ በቃለ እግዚአብሔር፤ ወኢትመንኖሙ ወኢትእበይ በሊዓ ምስሌሆሙ ለኃጥአን ወመጸብሐን እስመ እግ ዚአነ ኢአበዩ በሊዐ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን፡፡

፲፱. ወሶበ ይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ሊቅ ከሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን አውሥአ ወይቤሎሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን፤ ኢመጸእኩ እጸውዕ ጻድ ቃነ አላ ኃጥአነ ለንሰሐ፡፡^፩

፳. ወበእንተዝ ርቱዕ ትዋህዮሙ ወትናዝዞሙ ወትብላዕ ምስሌ ሆሙ በፍቅር ወትተክዝ በእንተ መድገረቶሙ ወትርድኦሙ፤ ወት

፲፯. እናንተስ በጸሎት ከነእርሱ ጋራ በመቆም አንድ አትሁኑ፤ ነገር ግን የአሪት፤ የነቢያትና የወ ንጌል መጸሕፍት ከተነበቡ በኋላ ያውጧቸው፤ ከዚህ በኋላ ሌሎች አይተው ያፍሩና ይመከሩ፤ በጎው ንም አምልኮ ይማሩ ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ሁልጊዜ የተዘጋጁትን ለማቅረብ፤ ያልተዘ ጋጁትንም ለማራቅ ይቻላል፡፡

፲፰. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኃጥአንን ርዳቸው፤ በእግዚአብሔር ቃልም አጽናቸው፤ አትናቃቸው ከእነርሱም ጋር መብላትን እንቢ አትበል፤ ጌታ ችን ከገጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር መብላትን እንቢ አላለምና፡፡

፲፱. ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርቱን መምህራችሁ ከኃጥአንና ቀራጮች ጋራ ለምን ይበላል ባሏቸው ጊዜ ባለመድገረትን ጤነኞች ያይደሉ በሽተኞች ይሹታል፤ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣ ሁም ብሎ መለሰላቸው፡፡

፳. ስለዚህም ትጉበኛቸውና ታጽና ናቸው ዘንድ በፍቅርም ከእነርሱ ጋር ትበላ ዘንድ ትረዳቸውም ዘንድ ጽኑ፤ በእጃችሁ አጨብጭቡ፤ በእ

በሎሙ ጽንዑ ጥፍሐ እደዊክሙ ወእጽሕሁ በእገሪክሙ።

፳፩. መፍትወኬ ትናዝዝዎሙ ለኅ ዙናነ ልብ ወትትዐገሥዎሙ ለም ዑዓን ከመ ኢይትመየጡ ምዑዓን ውስተ ባዕድ እስመ መዓትም አብድ ውእቱ ለዝሉፉ።

፳፪. ወእመሰ ቦ ዘተመይጠ ወእስ ተርእየ በፍሬ ንስሐ በጊዜሃ ተወ ከፍዎ በከመ ጎርቱም ወልድ ዘዙ ረወ ንዋየ አቡሁ ኩሎ እንዘ የሐዩ ውስተ ምርዓት።

፳፫. ወአጎሊቆ ኩሎ ንዋየ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ።

፳፬. ወሐረ ወተፀምደ ጎበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ ብሔር፤ ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርዐይ አሕር ወ።

፳፭. ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራእ ዘይሴሰዩ አሕርው ወአልቦ ዘይሁቡ።

፳፮. ወሐለየ በልቡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ወገባእቱ ለአቡየ እሰ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመውት በረኃብ በዝየ።

፳፯. እትነሣእ ወአሐውር ጎበ አቡየ ወእብሎ አባ አበሰኩ በሰማ ይኒ ወበቅድሜከኒ።

ግራችሁም አሸብሽቡ ትላቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፳፩. በልባቸው ያዘኑትን ታረጋን ቸው ዘንድ ቊጡዎችም ወደ ሌላ እንዳይመለሱ የተቈጡትን እንድ ትታገሷቸው ይገባል፤ ቂጡ ለዘላ ዓለም እእምር የለለው ነውና ።

፳፪. የተመለሰና በንሥሐ ሥራ የተገለጠ ሰው ቢኖር ግን በመጻ ራት እየኖረ የአባቱን ገንዘብ እንደ በተነው እንደ አባካኙ ልጅ ወዲያ ውኑ ተቀበሉት።

፳፫. ገንዘቡን ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ መጣ፤ እሱም ደኸየ ፡

፳፬. ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአ ንዱ ተቀጠረ፤ ዕሪያዎችንም ይጠ ብቅ ዘንድ ወደ እርሻው ቦታ ሰደ ደው።

፳፭. እሪያዎች ከሚበሉት ተረን ቃሞም ምግብ ሊበላ ተመኘ፤ ግን የሚሰጠው አላገኘም።

፳፮. በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ፤ እህል የሚተርፋቸው የአባቴ ባሮ ችና ምንደኞች ምን ያህል ናቸው? እኔ ግን በዚህ በረኃብ ልሞት ነው።

፳፯. ተነሥቼ ወደ አባቴ እሄድና እንዲህ እላዋለሁ፤ አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ።

፳፰. ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲክ።

፳፱. ወተንሥኦ ወሐረ ንበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እምርጉቅ ወምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣይ ወሰዐም።

፴. ወይቤሉ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ፤ ኢይደ ልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ፤ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብር ቲክ።

፴፩. ወይቤሉሙ አቡሁ ለአግብር ቲሁ እምጽኡ ፍጡን አልባሰ ቅድወ፤ ወአልብስዎ ወደዩ ሕል ቀተ ውስተ እጸብዒሁ፤ ወአሣዕነ ውስተ እገሪሁ።

፴፪. ወእምጽኡ ላሕመ መግዝዐ ወጥብሑ ንበላዕ ወንትፈሣሕ።

፴፫. እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተሂ ወሐይወ ተንጉሳሂ ወተረክበ፤ ወእንዙ ይትፈሥሑ።

፴፬. ወወልዱስ ዘይልህቅ ሀለወ ሐቅለ ወአቲዎ ሶበ በጽሐ ንበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ድምፀ እንዚራ ወማኅሌተ።

፴፭. ወጸውዐ አሐደ እምአግብር ቲ አቡሁ ወይቤሉ ምንትነ ዝንቱ ዘእስምዕ።

፳፰. እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ።

፳፱. ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ፤ አባቱም ከሩቅ እየውና ራራለት፤ ሮጦም አንገቱን አቅፎ ላመው።

፴. ልጄም አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው።

፴፩. አባቱም ባሮቹን እንዲህ አላቸው ያማሩ ልብሶችን ቶሎ እምጡና አልብሱት፤ ሰጣቱም ቀለበት አድርጉለት፤ ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው።

፴፪. የሰቡ በጎችም እምጡና እረዱ እንበላ ደስም ይበለን።

፴፫. ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቶአልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና፤ ደስ ይላቸውም ጀመር።

፴፬. ታላቅ ልጄም በበረሃ ነበርና ተመልሶ ወደ አገሩ በር በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን ድምጽ ሰማ።

፴፭. ከአባቱ ባሮች አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድን ነው? አለው።

፴፮. ወይቤሎ እስመ አተወ እጉክ
ወጠብሐ አቡክ ላሕመ መግዝዐ፤
እስመ ረከቦ ሕያዎ።

፴፯. ወተምዐ ወእቦየ በዊእ፤ ወወ
ዕኦ አቡሁ ወእስተብሑዖ።

፴፰. ወአውሥኦ ወይቤሎ ለእ
ቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ ተቀነ
ይኩ ለክ፤ ወግሙራ ኢሐለፍኩ
እምትእዛዝክ፤ ወሊተሰ ኢወሀብ
ከኒ መሐስእ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌ
ሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢ
ጽየ።

፴፱. ወአቲዎስ ዝንቱ ወልድክ
ዘእገለቀ ኩሎ ንዋየክ ምስለ
ዘማት ጠባሕክ ሎቱ ላሕመ መግ
ዝዐ።

፵. ወይቤሎ አቡሁ፤ ወልድየ እን
ተሰ ዘልፈ ሀለውክ ምስሌየ፤
ወኩሎ ዘዚእየ ዚእክ ውእቱ።

፵፩. ወባሕቱ ርቱዕስ ንትፈሣሕ
እስመ ዝንቱ እጉክ ሞተሂ ወሐ
ይወ፤ ተጎጉለሂ ወተረክበ።፭

፵፪. ከመዝ ግበር ኤጲስ ቆጶስ ሶበ
ታጠምቅ ንኡስ ክርስቲያን፤ ተወክ
ፎሙ ወአንብር እዴክ ዲቤሆሙ፤
እስመ ነጽሑ በንስሑ።

፵፫. ወእምድገረ ጸለይክ ላዕሌሆሙ

፴፮. እሱም ወንድምህ ከሄደበት
መጣ፤ አባትህም የሰባ ገች፤ አረደ፤
በሕይወት አግኝቶታልና አለው።

፴፯. ተቆጥቶ አልገባም፤ እንቢ
አለ፤ አባቱም ወጥቶ ማለዳው።

፴፰. መልሶም አባቱን እንዲህ
አለው፤ እነሆ ይህን ያህል ዘመን
ተገዛሁልህ፤ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አል
ወጣሁም፤ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼ
ጋር ደስ እንድንሰኝበት የፍየል
ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም።

፴፱. ከእመንዝሮች ጋር ገንዘብህን
ሁሉ የጨረሰ ይህ ልጅህ በተ
መለሰ ጊዜ ግን የሰባ ገች አረድኸ
ለት።

፵. አባቱም እንዲህ አለው፤ ልጄ
አንተማ እኮ ዘወትር ከእኔ ጋር
ነህ፤ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው።

፵፩. ነገር ግን አግባብስ በዚህ ደስ
ሊለን ነው፤ ይህ ወንድምህ ሞቶ
ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷ
ልና።

፵፪. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንኡስ!
ክርስቲያንን በምታጠምቅበት ጊዜ
እንዲህ አድርግ፤ ተቀብለህ በላያ
ቸው ላይ እጅህን ጫንባቸው፤
በንስሑ ነጽተዋልና።

፵፫. በእነርሱ ላይ ከጸለይህ በኋላ

አጥምቆሙ፤ ወአግብአሙ ውስተ
ሠናይ መርዒት፤ እስመ ሶባ ታነ
ብር እደክ ዲቤሆሙ ይወርድ ላዕ
ሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ እምነብ
እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፵፬. እመቦ እምአገው መሀይምናን
ዙተስእለክ ወይቤለክ ለምንት
ተወከ ፍኮ ለብእሲ ኃጥእ ወቦኑ
መፍ ትው ትትፈሣሕ ምስሌሁ
ትብሎ ዝንቱ እጉክ ሞተሃ
ወሐይወ ተጎ ጉላሂ ወተረክበ
እስመ መሐሪ እግዚአብሔር ወይ
ሠሪ ንጢአቶ ለዘነስሐ ወገብረ
ሠናየ፡፡

፵፭. ስማዕ ዘገብረ ዳዊት አመ
ይኡብስ በብእሲተ ኦርዮ እምድ
ኀረ እምነ እቡላ ወክሐ ወይቤ፡፡

፵፮. ሚጥ ገጽክ እግዚአ እምኒ
ጢአትየ ወደምስስ ሊተ ዙሎ አበ
ሳየ፡፡

፵፯. ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግ
ዚአ መንፈስ ርቱዓዕ ሐድስ ውስተ
ክርሥየ፤

፵፰. ኢትግድፈኒ እምቅድመ
ገጽክ፤ ወመንፈስክ ቅዱስ
ኢታውፅእ እም ላዕሌየ፡፡

፵፱. ዕሥየኒ ፍሥሐ ወአድገኖ
ተክ ወበመንፈስ አዚዝ እጽንዐኒ፤

አጥምቃቸው፤ ወደ በጎች መንጋም
አግባቸው፤ በበላያቸው እጅህን
በጫንህ ጊዜ ከጌታችን ከኢየሱስ
ክርስቶስ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእ
ነርሱ ላይ ይወርዳልና፡፡

፵፬. ከወንድሞች ምእመናን ወገን
ንጢአተኛውን ሰው ለምን ተቀበል
ኸው? ከእርሱ ጋርስ ደስ ይልህ
ዘንድ በውኑ አግባብ ነውን? ብሎ
የሚጠይቅህ ቢኖር፤ ይህ ወንድምህ
ሞቶ ነበረ ድኗል፤ ጠፍቶ ነበረ ተገ
ኝቷል ብለህ ንገረው፤ ይቅር ባይ
እግዚአብሔር ንስሐ ገብቶ በጎ ሥራ
የሠራውን፤ ንጢአቱን ይቅር
ይለዋልና፡፡

፵፭. ዳዊት በኦርዮ ሚስት በበደለ
ጊዜ በደሉን እምኖ ንስሐ ከገባ
በኋላ ያደረገውንና እንዲህ ያለውን
ስማ፡፡

፵፮. አቤቱ ከንጢአቱ ፊትህን
መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስ
ስልኝ፡፡

፵፯. አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠ
ርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በው
ስጤ አድስ፡፡

፵፰. ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ
መንፈስህንም ከእኔ ላይ አታውጣ፡፡

፵፱. የማዳንህን ደስታ ስጠኝ፤
በጽኑ መንፈስም አጽናኝ፡፡

፶. ወላንተኒ ኤጲስ ቆጶስ ፊው ሶሙ ለጋጥአን ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ፤ ወከመ ዐርክ ምእመን ዘይቴክዝ ወየጎሥሥ መድገኒት ለቢጽ ከማሁ አንተኒ ርድኦሙ ወአድጎኖሙ ወፊውሶሙ እምቁስለ ንጢአት ለእለ ተመይጡ ንበ እግዚአብሔር ከመ ይድገኑ እምኩኑኑ።

፶፩. ወእመሰ ፈድፈደ ሕማሞሙ ሀቦሙ ፊውሰ እንተ ትደመሱስ ርስሐተ ወቅብዖሙ ቅብዐ ሕይወት እንተ ታማስን ሕምዘ ሕማም ዘውእቱ ጸም ወጸሎት፤ ወእሥር ስብረተ አባሎሙ ለእለ ተሰብሩ በጎጢአት በስኢል ወበሰጊድ።

፶፪. ወእመሰ ዘንተ ኩሉ ገቢረክ ስእንክ ፊውሶቶሙ ኢትኩን ዲቤ ሆሙ ከመ ምሣር ዘይሄጽር ወከመ ጉድብ ዘይሰብር፤ አላ ዳዕሙ ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ ዘይበጥሕ በመላዒ ወያወፅኦ ርስሐተ ሕማም እንተ ንብዕት ውስጠ ወእምዝ ይከውን ጥዑዩ ኩሉ አባሉ።

፶፫. ወእመሰ ርኢክ ብእሴ ጽልሕወ ዘየአቢ ተመይጦ ውስተ ንስሐ፤ አላባሕቱ የሐዩ በዕበድ ወበስሕተት ምትሮ እምቤተ ክርስቲያን፤ እስመ

፶. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ አንተም እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ኃጥኦ ንን አድናቸው፤ ለባልንጀራው እንደሚያዝንና መድገኒትን እንደሚፈልግ ታማኝ ወዳጅ አንተም እንዲሁ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን እርዳቸው፤ ከፍርድም ይድኑ ዘንድ ከኃጢአት ቁስልም ፈጽመህ አድናቸው።

፶፩. ሕማማቸው ቢጸና ግን ንጢአትን የምትደመስስ መድገኒትን ስጣቸው፤ የሕማም መርዝን የምታጠፋ የሕይወት ዘይትንም ቅባቸው፤ ይኸውም ጸምና ጸሎት ነው፤ በኃጢአት የተሰበሩትንም የሰውነታቸውን ስብራት በመለመንና በመስገድ እሠር።

፶፪. ይህን ሁሉ አድርገህ እነርሱን ማዳን ቢላንህ በላያቸው እንደሚሰነጥቅ ምሣርና እንደሚሰብር ድጂኖ አትሁን፤ ነገር ግን በምላጭ በጥቶ በውስጥ የተሰወረውን ሕማም እንደሚያወጣ እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ሁን እንጂ ከዚህ በኋላም ሰውነቱ ጤናማ ይሆናል።

፶፫. በስሕተትና በድንቁርና እየኖረ በንስሐ መመለስን አይሆንም ያለ ከዳተኛ ሰውን ብታይ ግን ከቤተ ክርስቲያን ለየው፤ ክፋትን ሁሉ

ይቤ አዕትቱ እምኔክሙ ኩሉ እከየ፤
ርቱዕ ትገሥጸ ወባሕቱ ኢርቱዕ
ከመ ጸላኢ ትረስዮ እስመ አባልክ
ውእቱ።

፶፬. ወኢትንሣኦ ገጽ በውስተ ፍት
ሕ፤ ወኢታድሉ ለባዕል ወላነ ዳይ።

፶፭. ወአንትሙ ኖሎተ አባግዕ
ወዲ ያቆናት ኢመፍትው ትስ
ምዑ ነገረ ሐሰት ወውዴት ላዕለ
ብእሲ ገጽሕ ዘአልቦ አበሳ ከመ
ታው ፅእዎ እምቤተ ክርስቲያን
በአመ ክገዮ ነሢኦ ገጽ ወሀልያን
ወአ ድልዎ ለገጽ፤ እስመ እለ
ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ አዕርክ
ቲሁ ለዲያብሉስ።

፶፮. አእምሩኬ ከመ ሀለወክሙ
ትትፈደዩ በእንቲኢሁ በቅድመ
ምኩናኑ ለእግዚአብሔር፤ እስመ
ጽሑፍ ዘይብል፤ ኢትቅትል ጻድቀ
ምስለ ኃጥእ፤ ወኢትንሣኦ ሕል
ያነ ወቀቲለ ነፍስ እስመ ሀልያን
የዐውር አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን፤
ወያማስን ቃለ ጽድቅ፤ ወኢታክ
ብር ዕልወ እግዚአብሔር ወኢት
ፍልጥ ርትፀ በሐሰት፤ አላ ተዐቀቡ
ወኢትግበሩ እኩዩ ወኢምንተኒ፤
ወኢትፍትሑ ዘእንበለ ርትዕ፤
ወኢትትሀወሉ ምስለ ገበርተ ዐመፃ

ከእናንተ አርቁ፤ ተብሏልና፤ ትመ
ክረው ዘንድ ይገባል፤ ነገር ግን
እንደ ጠላት ታደርገው ዘንድ አግ
ባብ አይደለም ወገንህ ነውና።

፶፬. ፀፍርድ ጊዜም ፊት አይተህ
ለድኃ ወይም ለባለጠጋ አታድላ።

፶፭. እናንተም የመንጋዎች ጠባቆ
ችና ዲያቆናት ሆይ! መማለጃ በመ
ቀበልና ፊት አይቶ በማድላት ምክ
ንያት ከቤተ ክርስቲያን ታወጡት
ዘንድ በደል በሌለው በንጹሕ ሰው
ላይ ነገር ሥራንና የሐሰት ነገርን
ትሰሙ ዘንድ አይገባም፤ እንደዚህ
ያለ ሥራ የሚሠሩ ሰዎች የዲያብ
ሎስ ወዳጆች ይሆናሉና።

፶፮. እግዚአብሔር በሚፈርድበት
ቦታ ስለ አርሱ ብድራታችሁን
ትከፍሉ ዘንድ እንዳላችሁ ዕወቁ፤
እንዲሁ የሚል ጽሑፍ አለና፤
ጻድቁን ከኃጥኡ ጋራ አትግደል፤
ነፍስ ለመግደልም መማለጃ አት
ቀበል፤ መማለጃ የጠቢባንን ዓይን
ያሳውራልና፤ የዕውነትንም ቃል
ያጠፋልና፤ ስለመማለጃም ወን
ጀለኛውን አታክብር፤ እውነት
ንም በሐሰት አትለውጥ፤ ተጠ
በቁ እንጂ፤ ምንም ምን ክፉ
ሥራን አትሥሩ፤ ያለ አግባብም

እስመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ
አሌ ሎሙ ለእሰ ይብልዎ ለእኩይ
ሠናዩ፤ ወለሠናይ እኩዮ፤ ወለእሰ
ይብልዎ ለብርሃን ጽልመተ፤
ወለጽልመት ብርሃነ፤ ወለእሰ
ይብልዎ ለጥዑም መሪረ፤
ወለመሪር ጥዑም፤ አሌ
ሎሙ ለእሰ ይጠበቡ ለእኩይ
ወይብሉ ንሕነ ከመ ጠቢባን፡፡

፻፯. ወእመሰ ገመጽከሙ ፍትሕ
በዐመፃ አእምሩ ከመ ታመጽኩ
ለርእስክሙ ኩነኔ ዐቢያ እስመ
ይቤ እግዚእነ በከመ ኩነንክሙ
ትትኪነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈር
ከሙ ይሰፍሩ ለክሙ፡፡

፻፰. ወእመሰ ለበውክሙ ወጠየ
ቅሙ ነገረ ፍትሕ ተፈልጥዎሙ
ለእኩያን ወለሐሳውያን፤ ወለመ
ስተዋድያን እሰ ይፈቅዱ ይቅትሉ
ቢጾሙ በዐመፃ እሉ እሙንቱ እሰ
ያመጽኩ ሀከከ ወየዐቅቡ ነገረ ከንቱ
ወይሰፍሉ መሣግረ ለቢጾሙ
በቃለ ከናፍሪሆሙ፤ ወለእሰ ይገ
ብሩ ከመዝ ያርጎቅዎሙ ከመ
ኢያማስኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚ
አብሔር፡፡

፻፱. ወባሕቱ እመሰ ተመይጡ

አትፍረዱ፤ ዐመፅን ከሚሠሩ
ሰዎች ጋራም አንድ አትሁኑ፤
በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሏ
ልና፤ ክፉውን በጎ፤ በጎውን ክፉ፤
ለሚሉት ወዮላቸው፤ ብርሃኑን
ጨለማ፤ ጨለማውን ብርሃን ለሚ
ሉት፤ ጣፋጩን መራራ፤ መራራ
ውንም ጣፋጭ ለሚሉት ወዮላ
ቸው፤ ለክፋት ለሚጠበቡና እኛ
ዐዋቆች ነን ለሚሉም ወዮላቸው፡፡

፻፲. በዐመፅ ፍርድን ብታዳሉ ግን
በራሳችሁ ታላቅ ቅጣትን እንደ
ምታመጡ ዕወቁ ጌታችን እንደፈ
ረዳችሁ ይፈረድባችኋል፤ በሰፈራ
ችሁበትም መስፈሪያ ይሠፍሩባች
ኋል ብሏልና፡፡

፻፲፩. የፍርድ ነገርን አስተውላችሁ
ብትረዱ ግን ወንድሞቻቸውን በዐ
መፅ ይገድሉ ዘንድ የሚወድዱ
ክፉዎችን ሐሰተኞችንና ነገር ሠሪ
ዎችን ተለዩዋቸዋላችሁ ክርክርን
የሚያመጡ ከንቱ ነገርንም የሚጠ
ብቁ በከንፈራቸው ንግግር ለባልንጅ
ራቸው ወጥመድን የሚዘረጉ እነ
ዚህ ናቸው፤ እንደዚህ ያለ ሥራ
የሚሠሩትንም የእግዚአብሔርን
ቤተ ክርስቲያን እንዳያጠፉ ያርቋ
ቸው፡፡

፻፲፪. ነገር ግን ተመልሰው ንስሐ

ወንበሑ ወገደጉ እከዮሙ ወገብሩ ሠናዩ ይትወከፍዎሙ፤ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን እስመ እሙንቱ ነሥኡ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፳. ወእመሰ ተወልደ ብእሲ ወቦ ውስተ አባሉ ተረፍ አኮኑ ይመ ትር አባሎ ከመ ኢይኩን ላዕሌሁ ንፍረት፤ ወከማሁ አንትሙሂ እኖሎተ አባግዕ ስድድዎሙ እም ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ለዕልዋን ወለመናፍቃን፤ እስመ ንፍረት ውእቱ ለእመ ሀለዉ ምስ ሌክሙ እለ ኢየሐምኑ በስሙ ለኢ ዮሱስ ክርስቶስ፤ ወግሙራ ምት ርዎሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፳፩. አንትሙሰ ፍጹም አባለ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወውሉዳ ለቤተ ክርስቲያን።

፳፪. ወእመሰ ተረክበ ውስቴት ክሙ ተረፈ አባል ዘይኔሊ እኩየ ወይትከወስ ማዕከሌክሙ ወቀትል ወሐሜት ወፅርፈት፤ ወዘለ ይገ ብር ከመዝ ፈጸመ ኩሎ መናግ ንቲሁ ለሰይጣን ወፀረፈ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ያውፅእዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ወይፍድይዎሙ በከመ ምግባርሙ፤ ወግሙራ ይምትር ዎሙ እምሕዝበ እግዚአብሔር።

ቢገቡ ክፋታቸውንም ትተው በጎ ሥራን ቢሠሩ ይቀበሏቸው፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ፤ እነርሱ የክርስቶስን ሥጋውንና ደሙን ተቀብለዋልና።

፳. ሰው ሲወለድ በአካሉም ትርፍ ቢኖርበት በላዩ ኃፍረት እንዳይሆን በት ትርፍ የሆነውን አካል የሚቁርጥ አይደለምን፤ እንዲሁም እና ንተ በሃዩን የምትጠብቁ ሆይ ኩካዲ ዎችገና መናፍቃንን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አሰወጥታችሁ ስደዷቸው፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማያምኑ ከእናንተ ጋራ ቢኖሩ ንፍረት ነውና፤ ፈጽሞ ከቤተ ክርስቲያን ለይዋቸው።

፳፩. እናንተ ግን የክርስቶስ ፍጹም አካልና የቤተ ክርስቲያን ልጆች ናችሁ።

፳፪. ነገር ግን በእናንተ ውስጥ ክፉውን የሚያስብ አባል ያልሆነ ቢገኝ፤ በእናንተ መካከልም ግድያ ሐሜትና ስድብ ቢቀሰቀስ፤ እንደ ዚህ የሚያደርግ ሰው የሰይጣንን ተንኩል ሁሉ ፈጽሟል፤ በክርስቲያንም ላይ ፅርፈትን አድርጓል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጧቸው፤ እንደ ሥራቸውም ይከፈሏቸው፤ ፈጽመውም ከእግዚአብሔር ወገኖች ይለዩዋቸው።

፳፫. ናሁኬ ተሰርገወት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር እስመ እም ኔሃ ወጽኦ እኩይ አባል ዘነበረ ውስቴታ እንዝ የሀውክ፣ እሉ እሙንቱ፣ ማህጉላን ጸላእያን ሠናይ ወመፍቀርያን ንዋይ ወተወድሶ በከንቱ እለ ይጠበቡ ለእኩይ ወይ ዘርወ. አባግዐ መርዔቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፳፬. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ወሕዝብ ይፍትሑ በጽድቅ እስመ ይቤእግዚእን እመ ሐርክሙ ፍኖተጠዋየ እነኚ ሐሐውር ምስሌክሙ ጠዋየ ፍኖተ፡፡

፳፭. ወዓዲ ቦ ንበ ይብል ምስለ ጸድቅ ትጸድቅ፣ ወምስለ ብእሲ ንጹሕ ንጹሕ ትከውን ወምስለ ኅሩይ ኅሩየ ትከውን ወምስለ ጠዋይ ትጠዊ፡፡

፳፮. ሑሩ እንከ በፍኖት ንጹሕ ከመ ትርክቡ ክብረ ወምገለ በኅበ እግዚአብሔር ወሀልዉ በ፩ዱ ልብ ወተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወይኩን ሰላም ማዕከሌክሙ፡፡

፳፯. ወአንተሙ ኤጲስ ቆጶሳት ረዐይዎሙ ለሕዝብ በጽንዕ በ፩ዱ ሕሊና ወበርትዕ ወበኅብረት ከመ ትሰብሐዎ ለእግዚአብሔር በእሐቲ ሃይማኖት፡፡

፳፫. እነሆ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትፀዳለች፤ እያወከ በውስጧ የነበረው ክፉ አባል ከእርሷ ወጥቷልና፤ አጥፊዎች በጎ ነገርን የሚጠሉ፤ ገንዘብንና በከንቱ መወደስን የሚወድዱ፤ ለክፉ ነገር የሚራቀቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን መንጋዎች የሚበትኑ እነዚህ ናቸው፡፡

፳፬. ለኤጲስ ቆጶሱና ለሕዝቡ በእውነት ይፈርዱ ዘንድ አግባብ ነው፤ ጌታችን ክፉ መንገድን ብትሄዱ እኔም ከእናንተ ጋራ ክፉ መንገድን እሄዳለሁ ብሏልና፡፡

፳፭. ዳግመኛም እንዲህ የሚል አለ፤ ከጸድቅ ሰው ጋራ ጸድቅ ትሆናለህ፤ ከንጹሕ ሰው ጋራም ንጹሕ ትሆናለህ፤ ከተመረጠ ሰው ጋራም የተመረጠ ትሆናለህ፤ ከጠማማ ሰው ጋራም ጠማማ ትሆናለህ፡፡

፳፮. እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብርና ባለሟልነትን ታገኙ ዘንድ በንጹሕ ጎዳና ሂዱ፤ በአንድ ልብም ኑሩ፤ እርስ በርሳችሁም ተፋቀሩ፤ በመካከላችሁ ሰላም ይሁን፡፡

፳፯. እናንተም ኤጲስ ቆጶሳት በእንዲት ሃይማኖት እግዚአብሔርን ታመሰግኑት ዘንድ ሕዝቡን በብርታት በአንድ ሐሳብ በቅንነት ሆናችሁ ጠብቋቸው፡፡

፳፰. ኩነኬ ፩ደ ሥጋ ወ፩ደ መን ፈሰ፳ ወ፩ደ አሚነ በከመ ጸገ ወክሙ እግዚአብሔር በርትዕ።

፳፱. ዲያቆን ይንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ ኩሎ ዘኮነ በከመ ክርስቶስ አልቦ ፩ዱ ዘገብረ ወኢምንትኒ ዘእንበለ በአብ እስመ ፩ዱ ሥምረት ዘአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፷. ወእምከመ ነሥአ ዲያቆን ሢመተ እምንበ ኤጲስ ቆጶስ ይኩን እዝነ፤ ወዐይነ ወአፈ ለኤጲስ ቆጶስ ወይንግሮ ትካዞሙ ለሕዝብ በከመ ይደሉ በከመ ነገሮ ዮቶር ለሙሴ ነቢይ ወተወክፈ ቃሉ።^{፲፪} ወዝንቱ ክብር ይደሉ ለሕዝብ ክርስቲያን።

፷፩. ኢይፍታሕ ሕዝባዊ ወኢመ ላሕቅት ዘእንበለ ዳእሙ ሥዩማን ዘቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ሰይጣን ያመጽእ መሣግረ ለእግብርተ እግ ዚአብሔር በገበ ዕልዋን፤ ወይሚ ህሮሙ ዕክለተ ወፅርፈተ፤ አልቦኑ እምወስቴትነ ጠቢብ ዘይክል ፈቲሐ ማዕከሌን በርትዕ።^{፲፫}

፷፪. ኢታብሕዎሙኬ ለአሕዛብ ያእምሩ ምሥጢረ ንቡአቲክሙ፤

፳፰. እግዚአብሔር በእውነት እን ደሰጣችሁ አንድ አካል፤ አንድ ልብ አንድ እምነት ይኑራችሁ።

፳፱. የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ እንድ ስለሆነ ክርስቶስ ያለ አብ ምንም ምን የሠራው አንድ ሥራ እንደሌለ ዲያቆኑ ለኤ ጲስ ቆጶሱ የሆነውን ይንገረው።

፷. ዲያቆኑም ከኤጲስ ቆጶሱ ሹመ ቱን ከተቀበለ በኋላ ለኤጲስ ቆጶሱ እንደ ጆሮ እንደ ዐይንና እንደ አፍ ይሁነው፤ ዮቶርም ለነቢዩ ለሙሴ እንደነገረው ቃሉንም እንደተቀበ ለው የሕዝቡን ችግራቸውን እንደ ሚገባ ይንገርላቸው፤ ይህ ክብር ለክርስቲያን ወገኖች ይገባል።

፷፩. ከቤተ ክርስቲያን ሹሞች በቀር ሕዝባዊ አይፍረድ፤ ሽማግ ሌዎችም አይፍረዱ፤ ሰይጣን ለእ ግዚአብሔር አገልጋዮች በወንጀለ ጥች ዘንድ አሽከላን ያማጣባቸዋ ልና፤ ስድብንና ፅርፈትንም ያስተ ምራቸዋልና፤ በመካከላችን በእው ነት መፍረድ የሚችል ብልህ ከውስ ጣችን የለምን።

፷፪. ምሥጢራችሁን ያውቁ ዘንድ ለአሕዛብ አትፍቀዱላቸው፤ በእና

^{፲፩} ኢፈ. ፱ ፡ ፱
^{፲፪} በዐ ፲፭ ፳፩ - ፳፪
^{፲፫} ል. ቀሮ. ፮ ፡ ፭

ወኢትንሥኡ፡ ስምዐ፡ እሰ ኢየሐ
ምኑ ላዕሌክሙ፤ አላ ዕቀቡ ዘተጸ
ገውክሙ እስመ ይቤ ሀቡ ዘነጋሢ
ለነጋሢ፤ ወዘእግዚአብሔር ለእግ
ዚአብሔር ።^{፲፱}

፪፫. ወዓሕቱ እመሰ ብክ ዕጻ ዘት
ፈዲ ኢታጉንዲ ውሂቦ እንዘ
ትብል ለእጉየ ምእመን እፈድዮ፤
ወለዘኢየሐምንሰ ኢይፈድዮ ወዓ
ሕቱ ግበር በከመ ወሀቦ እግዚእነ
ጸዓሕተ ።

፪፬. ወአንትሙሰ አግብርተ እግ
ዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለክ
ርሰቶስ፤ ወእመሰ ርኢክሙ ማዕ
ከለ አገው ጋዕዘ ወተሰናነ ርቱዕ
ትንግርዎሙ ለሥዩማን በእንቲ
አሆሙ፤ እመኒ እኩያነ ልማድ ወገ
ባርያነ ሀክክ ወጸላእያነ ሠናይ ወኢ
የሐውሩ በፍኖተ ርትዕ፤ ወለእሰ
ከመዝ ገሥፅዎሙ ወአስተጎፍር
ዎሙ።

፪፭. ወእምከመሰ ነስሐ ተወከፍ
ዎሙ፤ ወእምከመ ዝርክሙ ከመዝ
ረሰይክሙ ሰላመ ማዕከለ አገው
ወአድጎንክምዎሙ እምጎጢአት።

፪፮. መፍትውኬ ትሥረዩ ወትን
ድጉ አበላ ለቢጽክሙ፤እስመ አዘዞ
እግዚአብሔር ለጳጥሮስ ሶባ ይቤሉ
እመሰ አበሰ ሊተ ቢጽዮ ሚመጠነ

ንተም ላይ ያላመኑትን ሰዎች
ምስክርነት አትቀበሉ፤ የተሰጣች
ሁትን ጠብቁ እንጂ፤ የንጉሥን
ለንጉሥ፤ የእግዚአብሔርንም ለእ
ግዚአብሔር ስጡ ብሏልና።

፪፫. ነገር ግን የምትከፍለው ዕጻ
ቢኖርብህ ጌታችን ግብርን እንደ
ሰጠ አድርግ እንጂ፤ ለአማኑ ወን
ድሜ እከፍለዋለሁ ለማያምነው
ግን አልከፍለውም እያልህ መስጠ
ትን አታቈይ።

፪፬. የእግዚአብሔር አገልጋዮች
እናንተስ የክርስቶስን ትእዛዞች
ጠብቁ፤ በወንድሞቻችሁ መካከል
ጸብንና ክርክርን ብትሰሙ ስለ
እነርሱ ለሹሞቹ ትነግሯቸው
ዘንድ ይገባል፤ ልማዳቸው የክፉ
ክርክርን የሚያደርጉ በጎ ነገርንም
የሚጠሉ በቅንነት መንገድ የማይ
ሄዱ ቢሆኑም እንደ እነዚህ ያሉ
ትን ሰዎች ገሥጿቸው፤ አላፍሯ
ቸውም።

፪፭. ንስሐ ከገቡ ግን ተቀበሏቸው፤
እንደዚህ ካደረጋችሁም በወንድሞ
ቻችሁ መካከል ሰላምን አደረጋችሁ፤
ከጎጢአትም አዳናቸዋቸው ።

፪፮. ለባልንጀሮቻችሁም በደላቸ
ውን ይቅር ብላችሁ ጎጢአታቸ
ውን ታስተሠርዩላቸው ዘንድ ይገ
ባል፤ ባልንጀራዬ ቢበድለኝ ምን

እኅድግ ሎቱ ስብዑ ወይቤሉ
እግዚእን ኢየሱስ ኢይብለክ ስብዑ
አላ ዓዲ ስብዑ በበስብዕ ::¹⁶

፫፯. ከመዝኬ ይፈቅድ እግዚአ
ብሔር ይግበሩ አርዳኢሁ፤ ወግ
ሙራ ኢያኅድሩ ቂመ ወመዓተ
ውስተ ልቦሙ ወኢፍትወተ
እኩዮ።

፫፰. አላ ባሕቱ ይግበሩ ሰላመ
ማዕከሊሆሙ ከመ ይሕየዉ በ፩
ልብ እስመ ይቤ እግዚእን ብፁዓን
ገባርያን ሰላም እስመ እሙንቱ
ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ።

፫፱. ኢመፍትወኬ በሰንበተ ክርስ
ቲያን ትግበሩ ቅስተ አላ ዳዕሙ
ሰላመ ወፍትሕሰ ይኩን በባዕዳን
መዋዕል።

፹. ወአንተሙስ ኤጲስ ቆጶሳት
ርቱዕ ይንበሩ ምስሌክሙ ካህናት
ወዲያቆናት በውስተ ፍትሕ ወኢ
ትፍትሑ በአድልዎ ወነሢአ ገጽ፤
አላ ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ ከመ
እግብርተ እግዚአብሔር።

፹፩. ወእመቦ ዘቦ ተስናን ምስለ
ካልኡ ይምጽኡ ክልሊሆሙ ገቡረ

ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው ሰባት
ጊዜ ነውን፤ ባለው ጊዜ ጌታችን
ኢየሱስ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ
ሰባት ጊዜ አይደለም ብሎ እግዚ
አብሔር ጴጥሮስን አዝዞታልና።

፫፯. እግዚአብሔር ደቀ መዛሙ
ርቱ እንደዚህ ያደርጉ ዘንድ ይወ
ዳል፤ ቂምንና ቂጣን ክፉ ምኞ
ትንም ፈጽመው በልባቸው እንዳ
ያሳድሩ ይወዳል።

፫፰. ነገር ግን በእነርሱ መካከል
ሰላምን ያድርጉ፤ ጌታችን እንዲህ
ብሏልና፤ ሰላምን የሚያደርጉ ብፁ
ዓን ናቸው፤ እነእርሱ የእግዚአብ
ሔር ልጆች ይባላሉና።

፫፱. በክርስቲያኖች ሰንበት ሰላ
ምን ብቻ ነው እንጂ ክርክርን
ታደርጉ ዘንድ አይገባም፤ ፍርድ
ግን በሌሎች ቀኖች ይሁን።

፹. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ግን
በፍርድ ጊዜ ካህናትና ዲያቆናት
ከእናንተ ጋራ ይቀመጡ ዘንድ ይገ
ባል፤ በአድልዎና ፊት በማየት
አትፍረዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብ
ሔር አገልጋዮች እንደመሆናችሁ
በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፩. ከወንድሙ ጋራ ክርክር
ያለው ሰው ቢኖር ሁለቱም በአን

ወይቁሙ ውስተ ዐውድ ወበከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ፍትሐ እንከ ማዕከሌሆሙ በጽድቅ ወበርትዕ።

፹፪. ዑቁ ፍጡነ ወዕርቅዎሙ፤ ወግበሩ ሰላመ ማዕከሉሙ ዘእን በለ ይፃእ ፍትሕ እምነበ ኤጲስ ቆጶስ ዲበ ዘአበሰ እስመ ሀሎ ምስሌክሙ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር።

፹፫. ወእመሰ ቦ ዘይቤ ዕገሌ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወላዕለ እግ ዚአብሔር ወኢየሐውር በፍኖተ ርትዕ ኢትጉጉዑ ፍትሐ ዘእንበለ ይቁም ካልኡ፤ ወእምከመ መጽኡ ገቡረ ፍትሐ ማዕከሉሙ እስመ ፍትሕ ዘትወጽእ እምኔክሙ ትወ ስድ ውስተ ሕይወት፤ ወካዕበ ታወ ርድ ውስተ ኩነኔ ዘለዓለም እስመ ይቤ እግዚእነ ትልዉ ጽድቀ ወር ትዑ።^{፲፮}

፹፬. ወለዘለ ተዐውቀ ገሃደ አበ ላሁ በርትዕ አቅምዎ፤ ወውእቱኬ ውጽእ እምሕይወት ዘለዓለም ወኢይሬእያ ለስብሐተ እግዚአብሔር ወይትኃፈር በገበ ቅዱሳን፤ ወእመሰ ፈታሕክሙ በዐመፃ ትረ ክቡ ኩነኔ ወትትፈደዩ በከመ ምግ

ድነት መጥተው በአደባባይ ይቁሙ፤ በሕግ እንደተጻፈም በመካከላቸው በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፪. ፈጥኖችሁ ዐውቃችሁ አስታ ርቋቸው፤ በበደለው ላይ ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ፍርድ ሳይወጣ በመካከላቸው ሰላምን አድርጉ፤ በፍርድ አደባባይ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር አለና።

፹፫. ዕገሌ በክርስቶስ ስምና በእግ ዚአብሔር ላይ ተሳደበ የሚል ሰው ቢኖር በቅንነት መንገድ ባይሄድ ባላጋራው ሳይቆም ችኩላችሁ አት ፍረዱ፤ አንድነት ቢመጡ ግን በመ ካከላቸው ፍረዱ፤ ከእናንተ የም ትወጣ ፍርድ ወደ ሕይወት ታደ ርላለችና፤ ዳግመኛም ወደ ዘለዓ ለም ቅጣት ታወርዳለችና፤ ጌታች ንም እውነትንና ቅንነትን ተከተሉ ብሏልና።

፹፬. በደሉ ተገልጦ የታወቀውን ግን በሚገባ ወስኑበት፤ እርሱም ከዘለዓለም ሕይወት የወጣ ነው፤ የእግዚአብሔርንም ክብር አያይም፤ በቅዱሳንም ዘንድ ያፍራል፤ በዐ መፅ ብትፈርዱ ግን ቅጣትን ታገ ኛላችሁ፤ እግዚአብሔር በሶስና

ባሪክሙ በከመ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ለክልኤቱ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና።^{፲፮}

፹፭. ተዐቀቡኬ እምነቢበ ሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ብዙኀ ይት ኳነን ።

፹፮. ኢትኩኑ ከመ ዕደው እለ ወጽኦ እምሕግ ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ናቡቴ በሰማርያ።^{፲፯} ወበከመ ማኅበረ አይሁድ እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እግዚእነ በኢየሩሳሌም ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት።^{፲፱}

፹፯. መፍትሔኬ ይኩኑ ስምፁ ዕደው የዋሃን እለ አልቦሙ መዓት ንጹሐን ወኔራን ወመፍ ቀርዖን ትሕትና ወምእመናን ወመ ምለክዖን እግዚአብሔር እለ አልቦሙ እከይ፤ እስመ ይደሉ ስምዐ ንጹሐን እለ አልቦሙ ነውር ወዘ ጥዩቅ ስምዖሙ።

ላይ ሐሰት የተናገሩትን ሁለቱን ረበናት ፍዳቸውን እንደክፈላቸው እንደ ሥራችሁ ፍዳችሁን ትቀበላላችሁ።

፹፭. ሐሰትን ከመናገር ተጠበቁ፤ ሐሰትን የሚናገር ሰው በብዙ ይፈረድበታልና።

፹፮. በመሰማርያ በናቡቴ ላይ ከሕግ ወጥተው ሐሰትን እንደ ተናገሩ ሰዎች አትሁኑ፤ በኢየሩሳሌም በጌታችን ላይ ሐሰትን እንደ ተናገሩ እንደ አይሁድ ማኅበርም፤ በሰማዕታት መጀመሪያ በእስጢፋኖስም ላይ ሐሰትን እንደተናገሩ አትሁኑ።

፹፯. የዋሆች፣ የማይቆጡ፣ ንጹሐን፣ ቸሮች፣ ትሕትናን የሚወድዱ፣ የታመኑ፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሰዎች፣ ምስክር ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነውር የሌለባቸው ምስክርነታቸውም የተረጋገጠ፣ የንጹሐን ሰዎች ምስክር ነት ይገባልና።

^{፲፮} ዳን ፲፫. ፶፭-፳

^{፲፯} ነገ ስ ፳.፲

^{፲፱} ግብ ሐዋ. ጳ ፲፭-፲፭

፹፰. ወለአለሰ የሐይወ ከመዝ
ኢትትወክፉ ስምዖሙ ወእመሂ
ስምዖሙ ኅብረ ለብዙኃን ሰማዕተ
ሐሰት በአሐቲ ምክር ኢትስምዑ
ቃሉሙ እስመ ይቤ ኢትኅበር
ውስተ ማኅበርሙ ዘደም ፤
ወዓዲ እዙዝ ውስተ ሕግ ወው
ዴተ ሐሰት ኢትሰጠው ወኢት
ንበር ምስለ ዘይዴምፅ ክመ ኢት
ኩን መዐምፀ ስምዐ ወኢትደመር
ምስለ ብዙኃን ለዐምዖ፡፡ ፳

፹፱. ወእመሰቦ ዘመጽአ ኅቤክሙ
ውስተ ፍትሕ ሕቱ ሕይወቶ
ዘከመ እፎ ውእቱ ግዕዙ ወል
ማዳ፤ ወተረክቡ ሰማዕት በእንቲ
አሁ ከመ አልቦ ጹግ አላ ዳእሙ
የኅሥሥ ጽድቀ ወመፍቀሬ እግ
ዚአብሔር ወተወካፌ ነግድ ወመ
ፍቀሬ ነዳያን ወመፍቀሬ አኅው
ዘኢያፈቅር ረባሐ ወኢመሣጢ
ወኢሰካሪ፤ ወኢሐካይ መሐሪ ዘኢ
ይሰፍሕ እዴሁ ውስተ ትዕግልት
ወለዘከመዝ ግብሩ ፍትሑ ሎቱ
በጽድቅ፡፡

፹፰. ነገር ግን እንደዚህ የሚኖሩ
ትን ሰዎች ምስክርነታቸውን አት
ቀበሉ፤ የብዙዎች የሐሰተኞች ምስክ
ሮች ምስክርነታቸው በአንዲት
ምክር ቢተባበር ቃላቸውን አት
ሰሙ፤ ደምን ከሚያፈሉ ማኅበር
ጋራ አትተባበር ብሏልና፤ ዳግ
መኝም በኤሪት የሐሰት ነገር ሥራን
አትቀበል ተብሎ ታዝሟል፤ ሐሰ
ተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሚዋ
ሽም ጋር አትኑር፤ ለእመፅም
ከብዙዎች ጋራ አትጨመር፡፡

፹፱. ለፍርድ ወደ እናንተ የመጣ
ሰው ቢኖር፤ ግብሩና ልማዱ እን
ዴት እንደሆነ ሕይወቱን መርምሩ፤
ክፋት እንደሌለበት፤ ነገር ግን ጽድ
ቅን የሚፈልግ እግዚአብሔርንም
የሚወድ እንግዳ ተቀባይ ነዳያንን
የሚወድ፤ ወንድሞችን የሚወድ፤
ገንዘብን የማይወድ፤ ነጣቂ፤ ሰካ
ራም፤ ሰነፍ ያይደለ፤ የሚራራ፤
እጁን ወደቅሚያ የማይዘረጋ እን
ደሆነ ምስክሮች ቢገኙ ሥራው እን
ዲህ ለሆነ ሰው በእውነት ፍረዱ
ለት፡፡

፲. ወለዘሰ ይነብብ ሐሰተ ላዕለ ቢጽ ገሥጽዎ እስመ ቀታሌ እትሁ ውእቱ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍ ርሁ ወኢይትልዉ ፍኖቶ።

፲፩. ወእመሰ ሶ ዘተዐውቀ አበሳሁ በውስተ ፍትሕ ገሥጽዎ ወእስ ተጋፍርዎ በከመ አቅድምነ ነጊረ።

፲፪. እመ ሶ ዘሰከየ ኢትፍትሑ ለ፩ዱ ዘእንበለ ዳእሙ የሀልዉ ክልኤሆሙ ኅቡረ ውስተ ዐውድ ወእመሰ ፈታሕክሙ ለ፩ በዐመፃ ዘእንበለ ይቁም ካልዑ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ኮንክሙኬ ከመ ነባ ብያነ ሐሰት ወከመ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወእሙንቱስ አውረድዋ ውስተ ፍትሕ ሞት ወባሕቱ ለሶስና አድ ጎና ዳንኤል ነቢይ፤ ወለእላሂ ሐሠዉ ላዕሌሃ አውረዶሙ ውስተ ኮንኬ ሞት።፳፩

፲፫. ወከማሁ አንትሙኒ ለእመ ኢፈ ታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ይመ ጽእ ላዕሌክሙ መቅሠፍተ መፃቱ ለእግዚአብሔር።

፲. ባልንጀራው ላይ ሐሰትን የሚ ናገረውን ግን፤ ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ ጉዳናውንም እንዳይ ከተሉ ገሥጹት፤ ወንድሙን ገዳይ ነውና።

፲፩. በደሉ የታወቀ ሰው ቢኖር አስቀድመን እንደተናገርን በፍርድ ጊዜ ገሥጸችሁ አሳፍሩት።

፲፪. የከሰሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም በአንድነት በአደባባይ ሳይኖሩ ለአንዱ አትፍረዱ፤ ባላጋራው በአደባባይ ሳይቆም ለአንዱ በማድላት ብትፈርዱ ግን በሐሰት እንደሚፈርዱና በባቢሎን በሶስና ላይ ሐሰትን እንደተናሩ ረበናት ትሆናላችሁ፤ እነርሱ ወደሞት ፍርድ አውርደዋት ነበር፤ ነገር ግን ነቢዩ ዳንኤል ሶስናን አዳናት በእርሷ ላይ ሐሰት የተናገሩትንም ወደ ሞት ቅጣት አወረዳቸው።

፲፫. እንደዚሁም እናንተ በእውነትና በቅንነት ካልፈረዳችሁ የእግዚአብሔር የቀጣው መቅሠፍት በእናንተ ላይ ይመጣባችኋል።

፲፬. ወባሕቱ እመሰ ፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፲፭. ዑቁኬ አገው ፍቁራን ወግበሩ ሠናየ-ኩሎ ጊዜ ከመ ትርክቡ ክብረ በጎበ እግዚአብሔር ምስለ አበው ቅዱሳን አብርሃም ይስሐቅ ወያዕ ቆብ በመንግሥተ ሰማያት ውሲተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ርትዕ በጎበ እግዚአብሔር ውሕቱ።

፲፮. ፍትሑ እንከ በጽድቅ ወበሰ ላም ዘእንበለ መዓት እስመ ዘያም እዕ ቢጸ በከንቱ ይከውን መክፈ ልተ ገሃነም እስመ ተብህለ ዘእን በለ ይዕርብ ፀሐይ አቀርፋ መዓ ተክሙ፤ ወኢትሀብዎ ፍኖተ ለሰይ ጣን ዘይሰርቅኒ ኢይሰርቅ። ፳፻

፲፯. ወካዕበ ይቤ ዳዊት ተምዑ ወኢ ተአብሱ^{፳፻} ተፋቀሩኬ በበይና ቲክሙ፤ ወአዕትቱ እከየ እምል ብክሙ።

፲፬. በእውነትና በቅንነት ብትፈርዱ ግን በጎ ዋጋንና የዘለዓለም ሕይወ ትን ታገኛላችሁ።

፲፭. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ አስተውሉ፤ ከቅዱሳን አባቶች ከአ ብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋራም በመንግሥተ ሰማያት በዘ ለዓለም ሕይወት ከእግዚአብሔር ክብርን ታገኙ ዘንድ ሁልጊዜ በጎ ሥራን ሥሩ እውነት በእግዚአ ብሔር ዘንድ ነውና።

፲፮. እንግዲህ ያለቁጣ በእውነትና በሰላም ፍረዱ፤ ባልንጀራውን በከ ንቱ የሚያስቁጣ ሰው የገሃነም እድል ፈንታ ይሆናልና፤ ፀሐይ ሳይ ገባ ቀጣችሁን አርቁ፤ ለሰይጣንም መንገድን አትስጡት፤ የሚሰርቅም አይስረቅ ተብሏልና።

፲፯. ሁለተኛም ዳዊት ተቈጡ ግን አትበድሉ ብሏል፤ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ፤ ከልባችሁም ክፋትን አስ ወግዱ።

፳፻ ኢፌ ፩ ፡ ፳፯

፳፻ መዝ ፩ ፡ ፳

፻፮. ስምዑ ዘይቤ በወንጌል መምህርነ ወእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሶበታበውእ አምኃክ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተዘከርክ ከመቦ እጉክ ዘተንየሰክ ኅድግ ህየ መባዓክ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ ተኳነን ምስለ እጉክ ወእምዝ ገቢአክ አብእ አምኃክ።^{፳፭}

፻፱. ወመሥዋዕቱስ ለእግዚአብሔር ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑት ፤ ጸሎት ወአኩቴት።

፻. ወእመሰ አምዐዕክ ቢጸክ ወአኅዘንክ ልቦ ኢይትዊከፍ እግዚአብሔር መሥዋዕተክ ወጸሎተክ።

፻፩. መፍትወኬ ለክሙ ኦአኅው ፍቁራን ትጸልዩ ወትስአሉ ኩሎ ጊዜ ወትንግሩ ስእለተክሙ ንበ እግዚአብሔር ከመ ያዕትት እምኔክሙ ኩሎ ቊጥዓ ወመዓተ ፤ ሰብሕዎ

፻፳. መምህራችን ፤ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ያለውን ስሙ ፤ መባህን ወደ መሠዊያው በምታቀርብ ጊዜ በዚያ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ መባህን በመሠዊያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን አቅርብ።

፻፲. የእግዚአብሔርም መሥዋዕቱ ቅን ልብና ትሑት መንፈስ ጸሎትና ምስጋና ነው ።

፻. ወንድምህን ብታበላጭ ፤ ልቡንም ብታሳዘን ግን እግዚአብሔር መሥዋዕትህንና ጸሎትህን አይቀበልህም።

፻፩. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ቊጥንና መዓትን ሁሉ ከእናንተ ያርቅ ዘንድ ሁልጊዜ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ልመናችሁን ትነግሩ ዘንድ አግባብ ነው፤

ለእግዚአብሔር ወትረ በበጊዜሁ፤
 ወተዘክሩ ስም ልዑለ ፤ ከመ
 ያሰሰል እምላዕሌክሙ ጽልእ
 ወመዓተ ወቂመ ከመ ትክህሉ
 ጸልዮ በልብ ንጹሕ ዘአልቦ ርስ
 ሓት፤ እስመ አዘዘን እግዚአብ
 ሔር ናፍቅር ጸላእተነ ወኢ
 ንጽላእ አዕርክቲነ፤ ወካዕበ ይቤ
 ኢትጽላእ ኩሎ ሰብእ እም
 ወስቴቶሙ ገሥጽ ወእምውስ
 ቲቶሙ መሐር፤

፻፪. ወኢትጽልኦ ለእኅክ በም
 ልዐ ልብክ ወኢትስማዕ ውዴተ
 በላዕሌሁ ፤ ወኢትተዐቀፍ በእ
 ንቲአሁ ወኢትስድዶ ለግዩር
 ዘይነብር ገቤክ እስመ አንተኒ
 ግዩረ ኮንክ በምድረ ግብጽ ፤
 ወኢትጽልኦ ለኤዶማዊ እስመ
 እኅክ ውእቱ።^{፳፮}

፻፫. ወዳዊትኒ ይቤ ወእመኒ
 ፈደይክዎሙ ለእሰ ይፈድዩኒ
 እኩዮ ለያውድቁኒ ጸላእትዮ
 ዕራቅዮ።^{፳፯}

እግዚአብሔርን ዘወትር በየጊ
 ዜው አመስግኑት ፤ ዕድፈት
 በሌለበት በንጹሕ ልብ መጸለይ
 እንድትችሉም ከእናንተ ጥላቻ
 ንና ቊጣን ቂምንም ያስወግድ
 ዘንድ ልዑል ሰሙን ጥሩ ፤
 እግዚአብሔር ጠላቶቻችንንም
 እንዳንጠላ አዝዞናልና ፤ ሁለ
 ተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፤
 ከእነርሱ ውስጥ ያሉትን
 ገሥፅ፤ ከእነርሱም ውስጥ
 ላሉት ራራ።

፻፪. ወንድምህን በሙሉ ልብህ
 አትጥላው ፤ ነገር ሥራንም
 በእርሱ ላይ አትስማ፤ በእርሱም
 ነገር አትሰነካክል፤ በአንተ ዘንድ
 የሚኖረውን መጸተኛም አታባ
 ርረው፤ አንተም በግብጽ አገር
 መጸተኛ ሆነህ ነበርና፤ የኤዶም
 ሰውንም አትጥላው፤ ወንድምህ
 ነውና ።

፻፫. ዳዊትም እንዲህ አለ፤ ለሚ
 መልሱልኝ ሰዎች ክፉን መልሼ
 ላቸው እንደሆነ ጠላቶቼ ራቁ
 ቲን ይጣሉኝ፤

አንቀጽ ፲፩

በእንተ ከመ መፍትሔ ለክርስቲያን ይጎድጉ ወትረ አበሳ ለቢጸሙ፤ ወኢያንበሩ ውስተ ልቦሙ ቂመ ፤ ወኢያንልዩ እከዩ።

፩. ወእመሰ ትፈቅዱ ትኩኑ ክርስቲያን ጥዩቀ ሑሩ በፍኖተ እግዚአብሔር ወፍትሑ ኩሎ ማእሠረ ኃጢአት፤ እስመ አዘዘክሙ መድኅን ትጎድጉ አበሳ ለቢጸክሙ ስብዐ በበስ ብዕ ።፪

፪. ወእመሰ ኢትፈቅዱ ትሥረዩ ሎሙ ስምዑ ዘይቤ ኤርምያስ ነቢይ ወእንተሰ ሶበ ኀለይከ በልብከ እከዩ፤ ወዐቀብከ ጽልክ ወፈታሕከ በመዓት ኢት ክል ዐሪገ ጸሎትከ ንበ እግዚአብሔር፤ እስመ ኢገበርከ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአክ ። ፫

፫. ወእመ ኀደገ አበሳሁ ለእትከ ቧተ ፪ተ ወ፲ ጊዜ ኮንከ ሕፁፁ መዓት ወብዙኅ ምሕረት

፩ ኢሳ. ፶፮ - ፯

፪ ማቴ. ፲፮ ፡ ፳፩ - ፳፪

፫ ዘክር. ፭ ፡ ፲፮

አሥራ አንደኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድ ሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ ፤ በልቦናቸውም ቂምን እንዳያኖሩ ፤ ክፋትንም እንዳያስቡ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ፈጽማችሁ ክርስቲያንን ትሆኑ ዘንድ ብትወዱ ግን በእግዚአብሔር መንገድ ሂዱ ፤ የኀጢአት ማሠሪያንም ሁሉ ፍቱ፤ መድኃኔ ዓለም ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ትሉ ዘንድ አዝዟችኋልና።

፪. ይቅር ትሏቸው ዘንድ ባትወዱ ግን ነቢዩ ኤርምያስ የተናገረውን ስሙ አንተ ፤ በልቡናህ ክፋትን ብታስብ ፤ ጠብንም ብትጠባበቅ ፤ በቀራጣም ብትፈርድ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ማረግ አትችልም ፤ የጌታህን ትእዛዝ አልሰራህምና ።

፫. የወንድምህን በደል አራት መቶ ዘጠና ጊዜ ይቅር ብትል ግን ራስህን ታድን ዘንድ

ከመ ታድገን ርእሰክ ፤
ወእመሰ ገበርክ ከመዝ ትከውን
ወልደ ለአቡክ ዘበሰማያት
ወሶበ ሰአልክ ገቢሁ ይሰምዐክ
ጸሎተክ ከመ ዐርክ ምእመን።

፩. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶላት
ሶበ ተጋባእክሙ ለጸሎት
ወለሰብሐት ወለቅኔ ፤ ወለእ
ንብሶ ቃለ ተግሣጽ አንብቡ
ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፪. ወይቁም ዲያቆን ማዕከሌ
ከሙ እንዝ ይጸርሕ በዐቢይ
ቃል ወይብል እመ ቦ ዘቦ
ውስተ ልቡ ቂም ወቅንኣት
ወጉሕሉት ወዘሉ እኩይ ላዕለ
ቢጹ ፍጡነ ይትዐረቅ ምስ
ሌሁ፤ ወእምዝ ይትዌክፍ
እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ወስእለ
ቶሙ ።

፫. ወሶበ ትበውኡ ከመዝ
በሉ፤ ሰላሙ እግዚአብሔር የሁሉ
ወሰተ ዝንቱ ቤት፤ ወእመቦ
ህየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ
ሰላምከሙ ላዕሌሁ።፩ በከመ
ጽሑፍ ሰላም ወእቁ ሰርጉቃን
ወለቅሩባን ሕዝብ እለ የእምኑ
በክርስቶስ።፪

ቸርነትህ የበዛ ቊጣህም ያነሰ
ሆንህ ፤ እንዲህም ብታደርግ
የሰማያዊ አባትህ ልጅ ትሆና
ለህ፤ ወደ እርሱም በለመንህ
ጊዜ እንደታመነ ባልንጀራ ጸሎ
ትህን ይሰማሃል፤

፩. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶላት ሆይ
ለጸሎትና ለምስጋና፤ ለአገልግ
ሎት የተግሣፅን ቃልም ለማ
ንበብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቅዱ
ሳት መጻሕፍትን አንብቡ።

፪. ዲያቆኑም በታላቅ ድምፅ
አሰምቶ እየተናገረና እንዲህ
እያለ በመካከላቸው ይቁም፤ በባ
ልንጀራው ላይ በልቡ ቂምና
ቅናት፤ ክዳትና ክፋት ሁሉ
ያለው ቢኖር ከእርሱ ጋር ፈጥኖ
ይታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአ
ብሔር ልመናቸውንና ጸሎታ
ቸውን ይቀበላል።

፫. ወደ ቤትም በምትገቡ ጊዜ
እንዲህ በሉ ፤ በዚህ ቤት የእግ
ዚአብሔር ሰላም ይደር በሉ ፤
በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር በክ
ርስቶስ ላመኑ ሰዎች ለራቁ
ትም ፤ ለቀረቡትም ሕዝቦች
ሰላም ነው ተብሎ እንደተጻፈ፤
ሰላማችሁ በእርሱ ይደር።

፯. መፍትሔው ከሉሙ እለ ይበ ውሉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ይስሉ ገቢሁ ከመ ይፈኑ ሰላም ላዕለ ሕዝቡ።

፰. መፍትሔው ኤጲስ ቆጶላት ይኩኑ ገባርያን ሰላም፤ ወመሐርያን እለ ይሠርዩ ለዘአበሰ ላዕሌሆሙ፤ ወይትዌከፉ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመዩጡ ገበ እግዚአብሔር።

፱. ወእመሰ ሊገብሩ ከመዝሊይሰመዩ ኤጲስ ቆጶላት፤ አላዳእሙ ይሰመዩ አቢቦሉሳውያን እኩያን።

፲. ወእመሰ ይጼሊ ኤጲስ ቆጶስ ሰላም በእንተ ባዕዳን እፎኬ እንከ ለሊሁ ሊይከውን ሰላማዊ ከመ ሊይኩን ወልደጽልመት ወይሰመይ ወልደብርሃን።

፲፩. ወእመሰ ለሊሁ አልቦ ሰላም እፎ ይክል ውሂበ ለካልኣን።

፯. ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የሚገቡ ሁሉም በሕዝቡ ላይ ሰላምን እንዲልክ ወደ እርሱ ይለምኑ ዘንድ አግባብ ነው።

፰. ኤጲስ ቆጶላት ሰላምን የሚያደርጉ፤ እነርሱንም የበደሏቸውን ይቅር የሚሉ፤ ርኅሩኃን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱትንም ንስሐቸውን የሚቀበሉ ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው።

፱. እንደዚህ ባያደርጉ ግን ኤጲስ ቆጶላት አይባሉም ፤ ነገር ግን ክፉዎችን አቢቦሉሳውያን ይባሉ እንጂ ።

፲. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ባዕዳን ሰላምን ከጸለየ እርሱ ራሱ የጨለማ ልጅ እንዳይሆን የብርሃን ልጅ ይባል ዘንድ እንዴት ሰላማዊ አይሆን?

፲፩. እርሱ ሰላም የሌለው ከሆነ ግን ለሌሎች ሰላምን መስጠት እንዴት ይችላል?

፲፪. ወበእንተዝ መፍትው ቀዳሜ ኩሉ ትግባእ ሰላም ይኩን ዘእንበለ እከይ ወጽልእ አላ ባሕቱ በፍቅር ወበሰላም ይርዐዮሙ ለአባግዐ ክርስቶስ፤ ወፈድፋደስ ይዕቀቦሙ ከመ ዐርክ ምእመን ወይድ ጎኑ ጎቡረ ወይከውኑ ፩ደ መርዒተ።

፲፫. ወእኩያንሰ እለ ይገብሩ ዐመፃ ወጽልእ ወሀከከ ይከውኑ ርትቃነ እምእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር አምላክ ምሕረት ይፈቅድ ያስተጋብሎሙ ለኩሉሙ ትውልድ ውስተ ንስሐ በትምህርተ መንፈስ ቅዱስ ወጸድቃን ወነቢያት መሀርሙ ለእለ እምቅድመ አይኅ ነበሩ አሕዛብ በትምህርተ አቤል፤ ወበተግሣፁ አቤል ወሴት፤ ወሄኖስ ወኔኖክ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ወለእለስ እምድኅረ አይኅ መሀርሙ በኖኅ ፤ ወለአለሂ በሰዶም በቃለ ሎጥ መፍቀሬ ነገድ፤ ወእምድኅረ ሎጥ በነገረ መልክ ጼዴቅ ወአበው ቀደምት ወኢዮብ መፍቀሬ እግዚአብሔር ።

፲፪. ስለዚህም ከሥራ ሁሉ አስቀድሞ ያለ ክፋትና ጠብ ሰላም ይሆን ዘንድ አግባብ ነው ፤ ነገር ግን የክርስቶስን በጎች በፍቅርና በሰላም ፈጽሞ ይጠብቃቸው ፤ ይልቁንም እንደታመነ ወዳጅ ይጠብቃቸው፤ እነርሱም በአንድ ነት ይድናሉ ፤ አንድ መንጋም ይሆናሉ።

፲፫. ዐመፅን ጥላቻንና ክርክርን የሚያደርጉ ክፋቶች ግን ከእግዚአብሔር የተለዩ ይሆናሉ ፤ የምሕረት አምላክ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ትምህርት በጸድቃን በነቢያት ፍጥረቱን ሁሉ ወደ ንስሐ ይመልሳቸው ዘንድ ይወዳልና ፤ ከማየ አይኅ አስቀድመው የነበሩትን በአቤልና ሴት ፤ በሄኖስና ወደ ሰማይ ባረገው በኔኖክ ትምህርትና ተግሣጽ አስተማራቸው ፤ ከማየ አይኅ በኋላ የነበሩትን ግን በኖኅ አስተማራቸው ፤ በሰዶም የነበሩትንም እንግዳን በሚወድ በሎጥ ቃል ፤ ከሎጥም በኋላ የነበሩትን በመልክ ጼዴቅ ፤ በቀደምት አበውና እግዚአብሔርን በሚወድ በኢዮብ ቃል አስተማራቸው።

፲፬. ወለግብጻውያንሰ ወደቂቀ
እስራኤል በትእዛዝ ሙሴ ወኢ
ያሱ ወልደ ነዌ ወካሌብ ወፊ
ንሐስ ወእለ እምድጎሬሆሙ።

፲፭. ወእምድጎረ ሕግሰ በተግሣጸ
መላእክት ወነቢያት፤ ወእምድ
ጎረ እሱ ኩሉሙ እግዚእነ ዘተ
ሠገወ ወተሰብአ እምእግዝእትነ
ቅድስት ድንግል ማርያም እምድ
ጎረ ተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ
ሞቅሕ ሰበክ እንዘ ይብል ነስሐ
እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማ
ያት።፤

፲፮. ወእምድጎረ ሐመ በዲበ ዕፅ
መስቀል አዘዘነ ለነ ለ፲ ወ፪ቱ
ሐዋርያቲሁ ንስብክ ምስለ ጌር
እትነ ጳውሎስ፤ ንሕነ እሙንቱ
ዘጸገወነ ንኩን ስምዐ በእንተ
ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ።

፲፯. ወዓዲ ምስሌነ ያዕቆብ
እትሁ ለእግዚእነ፤ ወ፯ቱ ዲያቆ
ናት፤ ሰማዕነ እምእፉሁ ለእግ
ዚእነ ቃለ ሕይወት፤ ወእመነ
ኩልነ ወእእመርነ ከመ ውእቱ
ኢየሱስ ክርስቶስ ሥምረቱ ለእግ
ዚእብሔር አብ።

፲፬. ግብጻውያንንና የእስራኤልን
ልጆች ግን በሙሴና በነዌ ልጅ
በኢየሱስ፤ በካሌብና በፊንሐስ፤
ከእነርሱ ቀጥለውም በነበሩት
ትእዛዝ እስተማራቸው።

፲፭. ከሕግ በኋላ ግን በካህናት
በነቢያት ምክር እስተማራቸው፤
ከእነዚህ ሁሉ በኋላም ከቅድስት
ድንግል ከእመቤታችን ማርያም
ፈጽሞ ሰው የሆነው ጌታችን
ዮሐንስ ወደ ግዞት ቤት ከገባ
በኋላ መንግሥተ ሰማያት ቀር
ባለችና ንስሐ ግቡ እያለ እስተማ
ራቸው።

፲፮. በዕፅ መስቀል ላይ መከራ ከተ
ቀበለ በኋላም ቸር ከሚሆን ከወንድ
ማችን ከጳውሎስ ጋር እናስተምር
ዘንድ እኛን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋር
ያት አዘዘን፤ ስለ ልጁ ስለ ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንሆን
ዘንድ ጸጋን የሰጠን እኛ ነን።

፲፯. ዳግመኛም ከእኛ ጋራ የጌ
ታችን ወንድም ያዕቆብ ነበር፤
ሰባቱ ዲያቆናትም ነበሩ፤ ከጌ
ታችን አንደበት የሕይወት ቃልን
ሰምተን ሁላችን እምነናል፤
ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአብሔር
እብ ፈቃዱ እንደሆነ አውቀናል።

፲፰. ገዜንወክሙ ፍጹሙ በጎ ቤሁ ከመ አይማስን ዙሉ ዘየአ ምን ቦቱ ወናዕርግ ሎቱ ስብ ሐተ በአሐቲ ቃል ከመ ገር ከብ ሕይወተ ዘለዓለም።

፲፱. ወከመዝ አዘዘን እግዚእን ንጸሊ ገብ አብ እንዝ ንብል ይኩን ፈቃድክ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር።²

፳. ወበከመ ይሴብሕዎ ጎይ ላት ሰማያውያን ወመንፈሳውያን ከማሁ ይሴብሕዎ ለአሐዱ እግዚአብሔር ዙሉ ፍጥረት በዲበ ምድር ፤ ወለዋሕድ ወልዱ እግዚእን ወአምላክን ወመድኅኒን ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፩. ዝ ውእቱ ሥምረቱ ለክር ስቶስ ከመ ይብዝኑ እለ ይድ ኅኑ ወኢይማስን ወኢ፩ዱ እም ኔሆሙ ወኢትሕፅፅ ቤተ ክር ስቲያን ዝኬ ውእቱ ሥምረቱ ከመ ንሰብሐ ወንወድሶ በ፩ዱ ሕሊና ወንስግድ ሎቱ በ፩ዱ መንፈስ።

፳፪. ኢትቅትሉ ነፍስ እንተ ሐይወት በንስሐ ወድኅነት በቈጥዓ ወበመዓት።

፲፰. ያመነበት ሁሉ በእርሱ ዘንድ እንዳይጠፋ ፈጽመን እን ነግራችኋለን ፤ የዘለዓለም ሕይ ወትንም እናገኝ ዘንድ በአንዲት ቃል ምስጋናን እናቅርብለት ።

፲፱. እንደዚሁም ፈቃድህ በሰ ማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን እያልን እንድንጸልይ ጌታችን አዘዘን ።

፳. ሰማያውያንና ረቂቃን መላ እክት እንደሚያመሰግኑት እንዲ ሁም በምድር ላይ ፍጥረታት ሁሉ አንድ እግዚአብሔርን ያመ ሰግኑታል ፤ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ልጁን አምላካችንንና መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶስ ስንም ያመሰግኑታል።

፳፩. የክርስቶስ ፈቃዱ ! የሚ ድኑት ይበዙ ዘንድ ከእነርሱም አንዱ ስንኳ እንዳይጠፋ ፤ ቤተ ክርስቲያንም እንዳትጉድል ነው፤ በአንድ ሐሳብ ሆነን እናመሰግ ነውና እንወድሰው ዘንድ በአንድ መንፈስም እንሰግድለት ዘንድ ፈቃዱ ነው።

፳፪. በጸሐፊ ፈጽማ የጻገውን ነፍስ በቈጥና በብስጭት አትግደሉ።

፳፫. ወእንትሙስ በሥነ ትዕ ግሥትክሙ ፈጽሙ ኩሉ ቃለ መጻሕፍት ወእመስ ዘረው ክሙ አባግዐ መርዔቱ ትከውኑ ጸላእያኒሁ ለእግዚአብሔር ወኢታኅጉሉ መሐስዐ ዘርእ የሙ ክርስቶስ ።

፳፬. ለቡ እንከ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ኢይዘረዉ በምክንያተ ዚአክ አባግዐ መርዔቱ ለክርስ ቶስ አለ አስተጋባእናሆሙ በስብከተ ልሳናት እምኩላሄ በጸማ ወበድካም ፣ ወበኃዘን ወበትጋህ በረሀብ ወበጽምዕ ወበሥራኅ በሐዊረ ፍኖት ወበስደት ወምንዳቤ ወበተሞ ቅሑ።

፳፭. ወናሁ ገበርነ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወመላዕነ ውስተ ቤቱ አትክልተ እንተ ይአቲ ጉባኤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር።

፳፮. ይትፌሥሑ ወይትገሠዩ ውስቴታ እንዘ ይሴብሑም ለእ ግዚአብሔር ወይባርክም አለ ተጸውዑ ውስተ ሕይወት ዘለ ዓለም።

፳፫. እናንተ ግን በትዕግሥ ታችሁ ብዛት የመጻሕፍትን ሁሉ ቃል ፈጽሙ ፤ መንጋዎ ቼን ብትበትኑም የእግዚአብሔር ጠላቶች ትሆናላችሁ ፤ ክርስቶስ የጠበቃቸውን ግልገሎችንም አታስኩብልሉ።

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! በቋን ቋዎች በመስበክ ፣ በፍጹም ድካም ፣ በኃዘን ፣ በትጋት ፣ በረኃብና በጥም ፣ በችግር ፣ መንገድ በመሄድ ፣ በስደትና በመከራ ፣ በእሥራት ከአራቱ ማእዘን የሰበሰብናቸው የክርስቶስ መንጋዎች በእንተ ምክንያት እንዳይበተኑ እንግዲህ አስተውል።

፳፭. እነሆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደረግን በቤቱም ውስጥ ተከሉችን መላን ፣ ይህችውም ቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን ጉባኤ ናት።

፳፮. ወደ ዘለዓለም ሕይወት የተጠሩም እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ በውስጥዋ ደስ ይላቸዋል ፤ ጉሄትም ያደርጋሉ።

፳፯. ወአንተሙኒ አሕዛብ ግብሩ ማእከሊክሙ ፍቅረ ወሰ ላሙ ከሙ ትሑሩ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር በ፩ ልብ ወበእንተዝ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ በገበ እግዚአብሔር።

፳፰. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኩን ቅዱስ ዘእንበለ ነውር ወኢትግበር ዘኢይደሉ ወኢት ኩን መዓትሙ ወኢጽልሐው ወኢእኩየ ግዕዝ አላ ኩን ባሕቱ መገሥጸ ወረዳኤ ለእለ ይትጋንሉ እምግብረ ሠናይ ወእ ጽንዖሙ ለሕዝብ ከሙ ብእሴ እግዚአብሔር።

፳፱. ወሶበ ተጋባእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን እዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ሠናየ ከሙ ጠቢብ ሊቀ ሐመር ወለዲያቆናትሂ እዝ ዞሙ ይኩኑ ከሙ ኖትያት ያን ብርዎሙ ለአንው ፩፩ ውስተ መካኖሙ በከሙ ይደሉ በጽ ድቅ ወበንጽሕ ወእሙንቱ ኅቡረ ምስሌክሙ ውስተ ፩ ሐመር።

፴. ትኩን እንከ ከመዝ ቤተ ክርስቲያን ኑጋ መንፃለ ምሥ ራቅ ወ፪ ሕዋራት ውስተ ገበዋ ቲሃ እምሳለ ሐመር ወይኩን መንበሩ ለኤጲስ ቆጶስ ርሡየ ማዕከለ ።

፳፯. እናንተም ሕዝቦች ወደ እግ ዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንድ ልብ ሆናችሁ ትሄዱ ዘንድ በመካከላችሁ ፍቅርንና ሰላምን አድርጉ ፤ ስለዚህም በእ ግዚአብሔር ዘንድ በጎ ዋጋን ታገኛላችሁ።

፳፰. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ያለነውር ቅዱስ ሁን፤ የማይገባ ውንም አትሥራ ቁጡና ከዳ ተኛ ጠባየ ክፉም አትሁን፤ ነገር ግን ከበጎ ምግባር ወጥተው ለጠፉት የምትመክርና የምትረዳ ሁን ፤ የእግዚአብሔር ሰው እንደመሆንም ሕዝቡን አጽናናቸው ።

፳፱. ወደ ቤተ ክርስቲያንም በተሰበሰባችሁ ጊዜ ብልህ የመ ርከብ ቀዛሬ እንደመሆን በጎ ጉዳናን ይሄዱ ዘንድ እዘዛቸው፤ ዲያቆናትም ወንድሞችን እያንዳንዳቸውን እንደሚገባ በእውነትና በንጽሕና በየቦታቸው ያስቀምጡላቸው ዘንድ እንደ ቀዛሬ ዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱም ከእናንተ ጋር በመርከብ ውስጥ በአንድነት ናቸው።

፴. እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ትሁን ርዝመቷ በምሥራቅ በኩል ይሁን ፤ በጎንና በጎንም በመርከብ እምሳል ሁለት ክፍሎች ይኑሩ፤ የኤጲስ ቆጶሱ መንበርም በመካከል የተዘጋጀ ይሁን ።

፴፩. ወእምዝ ይንበሩ ቀሲሳን በየማኑ ወበፀጋሙኒ ዲያቆናት ይቁሙ ለተልእኮ እንዘ ቅነታን አልባሲሆሙ ከመ ኖትያት።

፴፪. ወሕዝብስ ይንበሩ ውስተ መካኖሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወከማሁ አንስት ይንበራ እንተ ባሕቲቶን በአርምሞ።

፴፫. ወእናጉንስጢስ ይቁም ውስተ መካን ፤ ወያክብ መጻሕፍተ ሙሴ ወኢያሉ ወልደ ነዌ ወመሳፍንት ወነገሥት ፤ ወሕፁዓን ወመጻሕፍተ፤እምድ ጎረ ዓዋዊ ግብአተ ባቢሎን ፤ ወኢዮብ ወሰሎምን ፲ወፎተ ደቂቀ ነቢያት።

፴፬. ወእምዝ ያንብብ እም ውስተ መጻሕፍት በበ፪ ወይ ትነሣእ ፩ ወይስብክ በቃለ ዳዊት ወይትመጠጧ ሕዝብ ስብሐተ።

፴፭. ወእምዝ ያንብብ ግብረ ሐዋርያት ወመልእክተ እኑነ ጳውሎስ ፍቁርን ፤ በግብር ዘጸ ሐፊ ወፈነወ ውስተ ኩሉ አብ ያተ ክርስቲያናት በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ።

፴፩. ከዚህ በኋላ ቀሳውስት በቀኙ ይቀመጡ፤ በግራውም ዲያቆናቱ ልብሳቸውን ታጥቀው እንደ ቀዛ ፊዎች ይቁሙ።

፴፪. ሕዝቡ ግን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በቦታቸው ይቀመጡ ፤ እንዲሁም ሴቶች ብቻ ቸውን ዝም ብለው ይቀመጡ።

፴፫. አንባቢውም በቦታው ቁሞ እምስቱን የሙሴንና የነዌ ልጅ የኢያሉን ፤ የመሳፍንትንና የነገሥትን ፤ የዜና መዋዕልን መጻሕፍት ፤ ከባቢሎን ምርኮ መልስ በኋላ የተጻፉ መጻሕፍትን፤ የኢዮብንና የሰሎሞንን፤ የዐሥራ እምስቱን ደቂቀ ነቢያት መጻሕፍት ያንብብ ።

፴፬. ከዚህም በኋላ ከመጻሕፍት በየጥቂቱ ያንብብ ፤ አንዱም ተነሥቶ የዳዊትን መዝሙር ይሰብክ ፤ ሕዝቡም መዝሙሩን ይቀበሉ ።

፴፭. ከዚህም በኋላ የእኛን የሐዋርያትን ሥራ ያንብብ ፤ በሥራ ወዳጆችን የሆነ ወንድ ማችን ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ጽፎ ወደ አብያተ ክርስቲያናት የላከውንም መልእክት ያንብብ ።

፴፮. ወእምድጎረዝ ያንብቡ ቀሊሳን ወንጌል አው ዲያቆናት ዘወሀብናክሙ እነ ማቴዎስ ወዮ ሐንስ ወዘሰበኩ ሉቃስ ወማርቆስ አዕርክቲሁ ለጳውሎስ ክቡር በግብር ወሠርዑ ለክሙ።

፴፯. ወሶብ ተነብ ወንጌል ይቁሙ ቀላውስት ወዲያቆናት ወኩሉ ሕዝብ በዐቢይ ፍርሀት እስመ ጽሑፍ ዘይቤ አርምም እስራኤል ወአጽምዕ።

፴፰. ወእምዝ ቀሊሳን ይኩኑ ፩፩ ወያጽንዕዎሙ ለሕዝብ ወድጎረሰ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ያድጎናሙ በተግሣጽ።

፴፱. ወእምዝ ይቁሙ ዐጸውተ ጎዋኸው ጎብ ይበውኡ ዕደው ወያንብርዎሙ ውስተ መካ ናሙ ከማሁ ዲያቆናዊትኒ ታቀ ውሞን ለአንስት ውስተ መካ ኖን።

፴፮. ከዚህም ቀጥሎ ቀላውስት ወይም ዲያቆናት እኔ ማቴዎስና ዮሐንስ ጽፈን የሰጠናችሁን ፣ የከበረ የጳውሎስ የሥራ ወዳጆቹ ማርቆስና ሉቃስም የሰበኩትንና ለእናንተ የወሰኑትን ወንጌልን ያንብቡ።

፴፯. ወንጌልም በሚነበብበት ጊዜ ቀላውስት ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ፍርሃት ይቁሙ ፣ እስራኤል ዝም ብለህ አድምጥ የሚል ጽሑፍ አለና።

፴፰. ከዚህም በኋላ ቀላውስት አንድ አንድ እየሆኑ ሕዝቡን ያጽናኗቸው ፣ ከዚያም ቀጥሎ ኤጲስ ቆጶሱ ያድናቸው ዘንድ በምክር ያጽናናቸው።

፴፱. ከዚህም በኋላ በረኞች ወን ዶች በሚገቡበት ዘንድ ቁመው በቦታቸው ያስቀምጧቸው ፣ እን ደዚህም ዲያቆናዊት ሴት ሴቶ ቼን በቦታቸው ታቁማቸው።

፵. እመሰ ተረክበ እንዘ ይቀውም ውስተ ዘኢኮነ ሎቲ መካን ያስተገፍርዎ ዲያቆናት ወእምዝ ያግብዕዎ ውስተ መካኑ እስመ ዲያቆናትሰ ከመ ኖትያት፣ ወቤተ ክርስቲያን ከመ ሐመር፣ ወባሕቱ ኢኮነት ሐመረ አላ መርዔተ አባግዕ ፣ ወኖሎተ አባግዕሰ ይፈልጡ አባግዓ እምአጣሊ ወያነብር ዎሙ በበዘመዶሙ ወበበማ ጎበርሙ ፣ ወከማሁ ይተረክቡ ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ጎቡረ በበነገዶሙ ወወራዙት ይቁሙ እንተ ባሕቲቶሙ።

፵፩. ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምርሙ ይቁሙ ምስለ ሕዝብ ወአዕሩግኒ ይንበሩ እንተ ባሕቲቶሙ ወደቂቅኒ ይንበሩ ቅድመ አበዊሆሙ እንዘ ይጸንሕዎሙ።

፵፪. አዋልድኒ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ፣ ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምር ይቁማ ድገረ ውሱ ባት ፣ ወደናግል ወመበለታት ወመላሕቅታት ይቁማ ቅድመ ኩሎን አንስት ፣ ወእለሰ ቦቶን ምት ወደቂቅ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ ።

፵. ለእርሱ ባልሆነ ቦታ ቁሞ ቢገኝ ግን ዲያቆናት ያሳፍሩት ፤ ከዚህም በኋላ ወደቦታው ይመልሱት ፤ ዲያቆናት እንደ ቀዛፊዎች ናቸውና፤ ቤተ ክርስቲያንም እንደ መርከብ ናትና ፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን መርከብ አይደለችም የበጎች መንጋ ናት ፤ እረኞች በጎችን ከፍየሎች ለይተው በየወገናቸውና በየመንጋቸው ያሰማ ሯቸዋል ፤ እንደዚሁም ሕዝቡ በቤተክርስቲያን በየወገናቸው ይገኙ ፤ ጉልማሶችም ብቻቸውን ይቁሙ።

፵፩. የሚበቃቸው ቦታ ባይኖር ግን ከሕዝቡ ጋራ ይቁሙ ፤ ሽማግሌዎችም ብቻቸውን ይቀመጡ፤ ወንዶች ልጆችም እየተጠባበቁቸው በአባቶቻቸው ፊት ይቀመጡ ።

፵፪. ሴቶች ልጆችም ብቻቸውን ይቀመጡ ፤ ቦታ ባይኖር ግን ባገቡት ሴቶች ኋላ ይቁሙ፤ ደናግልና መበለቶች ባልቴቶችም በሴቶች ፊት ይቁሙ ፤ ባልና ልጅ ያላቸው ሴቶች ግን ብቻቸውን ይቀመጡ።

፵፫. መፍትሔው ለዲያቆናት ይሥርዕዎሙ ለለጅጅ ወኪይት ዐደጃ ውስተ መንበረ ካልኩ ወይጠይቁ ንብረቶሙ ወሕይወቶሙ ለሕዝብ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ኢይኑሙ ወኪይት ሐከዩ ጸልዮ አላ ያስተሐይዱ።

፵፬. ወእመቦ ዘይትረከቡ በሰሐቅ ወወደብ ይገሥጸሙ ወይረከቡሙ ያርምሙ።

፵፭. መፍትሔኬ ለነ ንቁም ውስተ ቤተ ክርስቲያን በፍርሀት ወበረዓድ ወንረሲ ሕሊናነ ለአጽምዎ ቃለ መጻሕፍት።

፵፮. ወሶበ ይጸርሕ እንዘ ይብል ይፃኑ ንኡስ ክርስቲያን መምህራን ወእለ ውስተ ንስሐ ወኩሉ ሕዝብ ይትነሥኩ ወይነጽሩ መንገል ምሥራቅ ወይሰክልዎ ለእግዚአብሔር ዘህልው ውስተ ኩሉ መካን ያግብሕሙ ውስተ ዘቀዳሚ መካን ንበ ንነተ ትፍሥሕት ዘወጽኦ እምኔሃ ቀዳሚ ብእሲ አዳም ንበ ሠምረ ምክረ አርዌ ምድር ወዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፵፫. ለዲያቆናት እያንዳንዱ ወደ ሌላው የሁለት መቀመጫ እንዳይተላለፉ ያስተናብሩአቸው ሕዝቡም እንዳይተኙ ለጸሎትም ቸል እንዳይሉ በቤተ ክርስቲያን አነዋወራቸውንና ሕይወታቸውን ይረዱ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፬. ነገር ግን በላቅና በዋዛ የሚገኙ ሰዎች ቢኖሩ ዲያቆኑ ይምክራቸው ፤ ዝም እንዲሉም ያደርጋቸው።

፵፭. ለእኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ በቤተ ክርስቲያን እንድንቆም አሳባችንንም የመጻሕፍትን ቃል ወደ መስማት እንድናደርግ ይገባል።

፵፮. ንዑስ ክርስቲያን ይውጡ ብሎ ዲያቆኑ አለምቶ በሚናገርበት ጊዜ መምህራንና በንስሐ ያሉ ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ቆመው ወደ ምሥራቅ ይመልከቱ ፤ የእባብ ምክርን ሰምቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ያፈረሰ የቀደመ ሰው አዳም ከእርሷ ወደ ወጣባት ወደ ደስታ ንነት ወደ ቀደመው ቦታ ይመልሳቸው ዘንድ በቦታው ሁሉ የሚኖር እግዚአብሔርን ይለምኑት።

፵፯. ወእምዝ ይትነሥኡ ቀላ ውስት ወያዕርጉ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወበ ረዓድ።

፵፰. ወእምዝ ይትነሥኡ ላዕ ካን ወየአዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ያርምሙ።

፵፱. ወዲያቆን ዘይቀውም በየ ማኅ ለኤጲስ ቆጶስ ከመዝ ይበል ለሕዝብ ኢያንብር ወኢ መኑሂ ቂመ ወጽልኦ ወቅንኦተ ላዕለ ቢጹ።

፶. ወእምድኅረዝ ይትእምኑ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በእምኑ ቅድሳት ፣ ወከማሁ እንስትኒ ይትእምኑ በበይናቲሆን ፣ ወባ ሕቱ ኢይትእምኑ በጉኅሉት ከመ ይሁዳ አስቆርታዊ ዘሰ አሞ ለእግዚእነ ወእግብኦ በዓ መፃ።

፶፩. ወእምድኅረዝ ይጸሊ ዲያ ቆን ወይስኦል በእንተ ኩላ ዓለም ወኩሉ ዘውስቲታ በእንተ ፍሬ ምድር በእንተ ንጉሥ በእንተ ካህናት በእንተ ሰላማ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት።

፵፯. ከዚህም በኋላ ቀላውስት ተነሥተው በመፍራትና በመን ቀጥቀጥ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ያቅርቡ።

፵፰. ከዚህም በኋላ ዲያቆናት ተነሥተው ሕዝቡን ዝም ይሉ ዘንድ ይዘሂቸው።

፵፱. በኤጲስ ቆጶስ ቀኝ የሚቆመው ዲያቆንም እንደዚህ ይበል ፣ ማንም ቂምንና ጥልን ቅንኦትንም በወንድሙ ላይ አያኑር።

፶. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሡ ፣ ሌቶችም እንዲሁ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሱ። ነገር ግን ጌታችንን እንደላመውና በዐመፅ እንዳስያዘው የአስቆርቱ ይሁዳ በተን ኮል እጅ አይነሣሡ።

፶፩. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ስለ ዓለም ሁላ በውስጧም ስለ አሉ ስለ ምድር ፍሬ ስለንጉሥ ፣ ስለ ካህናት ፣ ስለ ሰላም ፣ ስለ ሐዋርያዊት ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ሰላም ይጸልይ።

፶፪. ወእምድኅረዝ ይስአል ወያስተብቀሶ ሊቀ ካህናት ከመ ይኩን ሰላም ላዕለ ሕዝብ።

፶፫. ወእምዝ ይባርኮሙ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ይባርኩ ካህናት ላዕለ ሕዝብ እንዘ ይበሉ ከመዝ ለይባርክ እግዚ አብሔር ወይዕቀብክ ወያርኢ ገጸ ላዕሌክ ወይምሐርክ ወየሀ ብክ ሰላሙ።

፶፬. ወእምድኅረዝ ይስአል ኤጲስ ቆጶስ ወይበል አድጎን ሕዝበክ ወባርክ ርስተክ ረዐ ዮሙ ወአልዕሎሙ እስክ ለዓ ለም ወእቀባ ለቤተ ክርስቲያንክ ቅድስት እንተ አጥረይካ ወቤዘ ውካ በደሙ ክቡር ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸዋዕካ ተኩን ማኅደረ ለነገሥት ወለ ካህናት ወለዘመድ ንጹሕ ወለ ሕዝብ ቅዱስ።

፶፭. ወእምድኅረ ተመጠዉ ካህናት ምሥጢራተ ይዕቀቡ ከመ ኢይባኡ እለ ኢኮኑ ምእመናን።

፶፪. ከዚህም በኋላ የካህናቱ አለቃ በሕዝቡ ላይ ሰላም ይሆን ዘንድ ይማልድ።

፶፫. ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ካህናቱ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እንዳዘዛቸው እንዲህ እያለ ይባርካቸው ፣ እግዚአብሔር ይባርክህ ፣ ይጠብቅህም ፊቱንም ያብራልህ ፣ ይራራልህም ሰላምንም ይስጥህ።

፶፬. ከዚህም በኋላ ኤጲስ ቆጶስ ሕዝቡን አድን ፣ ርስተህንም ባርክ እስክ ዘለዓለምም ጠብቃቸው ፣ ከፍ ከፍም አድርጋቸው ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ገንዘብ ያደረግሃትና የዋጀህት ፣ ለነገሥትና ለካህናት ለንጹሕ ወገንና ለቅዱስ ሕዝብም ማደርያ ትሆን ዘንድ የጠራሃት ቤተ ክርስቲያንህንም ጠብቃት እያለ ይጸልይ።

፶፭. ካህናት ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ያላመኑ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ይጠብቁ።

፶፯. ወእምዝ ይቁሙ ሕዝብ ወአንስትኒ እንዝ ይትገለበባ ርእሶን ይስፍሉ እደዊሆሙ ወይስአሉ ስርየተ ወይትመ ጠዉ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ ክቡረ ።

፶፮. ወእመቦ ዘመጽኦ አገው አው አገት እምርጉቅ ብሔር ይጠይቅ ሕይወቶሙ ዲያቆን ወይለቡ ሃይማኖቶሙ።

፶፭. ወእመሰ ቦሙ ትምህርተ ርትዕት ሃይማኖት ይትወክ ፎሙ ወይባኦ ቤተ ክርስቲያን ወእመሰ ዕልዋን እሙንቱ ኢይትወክፎሙ ይባኦ።

፶፱. ወእመሰ መጽአ ቀሲስ እምርጉቅ ብሔር ይትወክ ፍዎ ቀሳውስት ወናሁ እመ ውእቱ ዲያቆን ይትወክፍዎ ዲያቆናት።

፷. ወእመሂ መጽአ ኤጲስ ቆጶስ እንግዳ ይትወክፎ ኤጲስ ቆጶስ ዘከማሁ ወይንበር ምስ ሌሁ ወያክብር ወእምዝ ይስ አሉ ከመ ይምህርሙ ወይገሥ ጸሙ ለሕዝብ እስመ ይቤ መጽሐፍ ኢይከብር ነቢይ በህ ገሩ። ወያስተብቀዕዎ ከመ ያዕርግ መሥዋዕተ ወእመሰ በምክንያተ ፍርሀት አበየ ፊድ ፋደ ያስተብቀዕዎ ከመ ይጸጉ በረከተ ለሕዝብ።

፶፯. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ይቁሙ ፣ ሌቶችም ራሳቸውን ተሸፍነው ይቁሙ ፣ እጆቻቸውንም ዘርግተው ይቅርታን ይለምኑ ፣ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም ይቀበሉ ።

፶፮. ከሩቅ ሀገር የመጡ ወንድሞች ወይም እጎቶች ቢኖሩ ዲያቆኑ አኗኗራቸውን ይጠይቅ፣ ሃይማኖታቸውንም ይረዳ።

፶፭. የቀናች ሃይማኖት ትምህርት ቢኖራቸው ግን ይቀበላቸው ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ ፣ ከሐዲዎች ቢሆኑ ግን ይገቡ ዘንድ አይቀበላቸው።

፶፱. ቄስ ከሩቅ ሀገር ቢመጣ ግን ቀሳውስት ይቀበሉት ፣ ዲያቆንም ቢሆን ዲያቆናቱ ይቀበሉት።

፷. እንግዳ ኤጲስ ቆጶስም ቢመጣ እንደ እርሱ ያለው ኤጲስ ቆጶስ ይቀበላው፣ ከእርሱ ጋራም ይቀመጥ ያክብረውም፣ ከዚህም በኋላ ሕዝቡን ያስተምራቸውና ይመክራቸው ዘንድ ይጋብዘው መጽሐፍ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብሏልና፣ መሥዋዕትንም ያሳርግ ዘንድ ይለምኑት ፣ በፍርሃት ምክንያት አይሆንም ቢል ግን ለሕዝቡ በረከትን ይሰጥና ያሳድር ዘንድ አብዝተው ይማልዱት።

፳፩. ወእመሰ ሰ ዘመጽአ እንከ ንቤከ እንግዳ አው እምሰብአ ብሔር እንዘ ይለብስ አስኬማ ሠናየ ዘምሉእ ሞገሰ አንተ ኤጲስ ቆጶስ ንግሮ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወሶበ ሰማዕከ እንዘ ይሜህሩ ወያነብቡ መጽሐፈ ኢታጽርዕ ተቀንዮ ግብርክ ።

፳፪. መፍትሔ ይትወከፍዎሙ ለአናግድ አገው ወያብእዎሙ ወያክብርዎሙ።

፳፫. ወእመሰ ሰ ዝኑር ወኢያክብር ነግደ መጲኦ ዲያቆን ይገሥጸ ወያቅሞ ድኅረ ሕዝብ ከመርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ ።

፳፬. ወእመሰ መጽአ ንቤክሙ ነዳይ ወሬዛ አው አረጋዊ ይትወከፎሙ ዲያቆን በፍሠሕ ልብ ወያንብሮሙ ለለ፩፩ ውስተ መካኑ በከመ ይደሉ ዘእንበለ ነግረ ገጽ አላ ትኩን መልእክትክሙ አንተ ታሠምሮ ለእግዚአብሔር ።

፳፭. ወዲያቆናዊትኒ ከማሁ ትግበር ለአንስት ምስለ አብዕ ልት ወነዳያን።

፳፩. አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! እንግዲህ እንግዳ ሰው ወይም ከሀገር ሰው ባለሚልነትን የተሞላ መልካም የምንኩስና ልብስን ለብሶ ወደ አንተ ቢመጣ የእግዚአብሔርን ቃል ንገረው ፣ መጻሕፍትን ሲያነቡና ሲያስተምሩ በምትሰማበት ጊዜ ፣ የተግባርህን አገልግሎት አታቋርጥ ።

፳፪. እንግዶች ወንድሞችን ተቀብለው ያስገቧቸውና ያከብሯቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፳፫. ትዕቢተኛ ቢኖር ፣ እንግዳንም ባያክብር ዲያቆኑ መጥቶ ይምክረው ፣ ሌሎች አይተው እንዲፈሩም ከሕዝቡ በስተኋላ ያቁመው።

፳፬. ወደ እናንተ ድጋ ፣ ጉልማላ ፣ ወይም ሽማግሌ ቢመጣ ግን ዲያቆኑ በደስተኛ ልብ ይቀበላቸው ፣ እያንዳንዱንም እንደሚገባ ፊት አይቶ ባያዳላ በየቦታው ያስቀምጣቸው ፣ ነገር ግን አገልግሎታችሁ እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ትሁን።

፳፭. እንደዚሁም ዲያቆናዊቲቱ ከባለጸጎችና ድሆች ጋራ ለሌሎች ታድርግ ።

፳፮. ገሥጾሙኬ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ወአዝዞሙ ይምጽኡ ነበ ቤተ ክርስቲያን መዓልተ ወሌሊተ ወግሙራ ኢይርገቱ እምኔሃ ወኢይኩኑ ሕዝብ ሕፁዓነ እምኔሃ እስመ አባሉ ለክርስቶስ እሙንቱ።

፳፯. ወአኮ በእንተ ካህናት ባሕ ቲቶሙ ዘንቤ ዘንተ አላ በእንተ ኩሉ ሕዝብ ከመ ይለብዉ ለሰፈ፩ ቃለ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ፤ ወዘሰ ኢሀሎ ምስሌየ ዕድወየ ውእቱ ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ ይዘር ወኒ፤ ።

፳፰. ኢትትሐከዩ እንከ እስመ አካሉ ለክርስቶስ አንትሙ ወኢትትፈለጡ እምሥጋሁ ወኢታብድሩ ትካዘ ዝ ዓለም እምትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ተጋብኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ነግሀ ወሠርከ ሰብሐ ወዘምሩ ወአንበቡ መዝሙረ ዳዊት ዘ፳ወ፪ ፤ ወዓዲ ዘ፪ ወ፵ ።

፳፱. ወፈድፋደሰ በሰንበተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ቅድስት አዕርጉ ስብሐተ ወእኩቴተ ወክብረ ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኩሎ በወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘፈነወ ንቤነ ወሠምረ ይሕምም በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ ውስተ ምድር ወተንሥእ እሙታን።

፳፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ሕዝቡን ምክራቸው ፤ በሌሊትና በቀንም ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲመጡ፤ ፈጽመውም ከእርሷ እንዳይርቁ ፤ ሕዝቡም ከእርሷ ያነሱ እንዳይሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱ የክርስቶስ አካላት ናቸውና።

፳፰. ይህንም የምንለው ስለ ካህናት ብቻ አይደለም ፤ እያንዳንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተውሉ ዘንድ ፤ ስለ ሕዝቡም ሁሉ ነው እንጂ፤ ጌታችን ከእኔ ጋራ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው፤ ከእኔም ጋር የማይሰበሰብ ይበትናል ፤ ይቃወመኛል።

፳፱. እንግዲህ ቸል አትበሉ ፤ የክርስቶስ አካል ናችሁና ፤ ከእርሱም አካል አትለዩ ፤ ከእግዚአብሔርም ትእዛዝ የዚህን ዓለም ግዳጅ አትምረጡ፤ በነግህና በሠርክም በቤተ ክርስቲያን ተሰብስባችሁ ስልሳ ሁለተኛውንና ዳግመኛም መቶ አርባኛውን የዳዊትን መዝሙር አንብቡ ዘምሩ አመስግኑም።

፳፱. ይልቁንም ቅድስት ትንሣኤው በተደረገባት በክርስቲያን ሰንበት ወደኛ በላከው በፈቃዱም መከራን ይቀበል ዘንድ በወደደ ፤ በፈቃዱም በምድር በተቀበረ ከሙታንም ተለይቶ በተነሣው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር ምስጋናንና ፍጹም ክብርን አቅርቡ።

፩. ወእመሰ ኢመጸእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምንተ ታመከንዩ ወታወሥእዎ ለእ ግዚአብሔር ፤ እስመ በዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን መፍ ትው ንስማዕ ስብከተ ትንሣ ኤሁ ቅድስት ፤ ወንዘከር ሕማ ማቲሁ፤ ወንግበር ተዝካሮ ፤ ወናንብብ መጸሕፍተ ነቢያት፤ ወወንጌለ ቅዱስ ወንግበር መሥዋዕተ ወቀርባን መብልዕ መንፈሳዊ።

፪. ወእመሰ ኢተጋህክሙ መዓልተ ወሌሊተ ወኢገበ ርክሙ በከመ ዘንቤ ትክውኑ አባስያኒሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወጸላእያኒሁ ፤ እስመ አብደር ክሙ ተድላ መብልዕ ፤ ወስ ታየ ወፍግዓ ዘይበሊ ወይ ማስን ፤ ወንደግሙ ዘኢይበሊ ወኢይማስን።

፫. ወለእለ ገብሩ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ይኔ ይሱ እምኔክሙ አብዳን ሕዝብ በከመ ጸዕላ ለኢየሩሳሌም፤ ወይ ቤላ ሰዶም ትሄይስ እምኔኪ ።

፩. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባት መጡ ግን ምን ታመካኛላችሁ? ለእግዚአብሔርስ ምን ትመል ሱለታላችሁ ? በዚህች በክርስ ቲያን ሰንበት ዕለት የቅድስት ትንሣኤውን ስብከት እንሰማ ዘንድ ፤ መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ ፤ መታሰቢያውንም እና ደርግ ዘንድ ፤ የነቢያትን መጸ ሕፍትና ቅዱስ ወንጌልንም እና ነብ ዘንድ ፤ መንፈሳዊ ምግብ የሚሆን መሥዋዕትንና ቀርባን ንም እናቀርብ ዘንድ ይገባልና።

፪. በሌሊትና በቀን ባትተጉ ፤ እንዳልናችሁም ባታደርጉ ግን ፤ እግዚአብሔርን የምትበድሉትና የምትጠሉት ትሆናላችሁ ፤ የሚ ያልፍና የሚጠፋ ተድላን መብ ልንና መጠጥን ፤ የሚያልፍ የሚጠፋ ደስታንም መርጣችሁ፤ የማያልፈውንና የማይጠፋውን ትታችኋልና ።

፫. እንደዚህም የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከናንተ ይልቅ ላላ ዋቆች የሆኑት ሕዝብ ይሻላሉ አላቸው ፤ ይህም ኢየሩሳሌምን ከአንቺ ይልቅ ሰዶም ትሻላለች ብሎ እንደ ነቀፋት ።

፪፫. ናሁኬ ርእይዎሙ ለአብ ዳን ኩሎ አሚረ እንዘ ይነቅሉ ወይተግሁ ወየሐውሩ ፍጡነ ገበ እለ ኢይበቀሱ አማል ክት፤ ወይሰግዱ ሎሙ፤ ወይ ስእሉ ኩሎ ትካዙሙ፤ ወይት ጋብኡ በዕለተ በዓሎሙ ገቡረ ንዑሶሙ ወዐቢዮሙ፤ ወአኮለ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ካልኣንሂ ይመጽኡ እምርትቅ ብሔር፤ ወያመልክዎሙ፤ ወይትቀዶ ሎሙ።

፪፬. ወእመሰ አብዳን አይሁድ ዕልዋን ወመናፍቃን ይትቀነዩ ሰዱስ ዕለተ፤ ወየዐርፉ በላብ ዕት ዕለት፤ ወእምዝ ይትጋ ብኡ ውስተ ምክራባቲሆሙ፤ ወይገብሩ በዓለ ለጣዖታት ወያ ዐብይዎሙ ወያከብርዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወመ ንፈስ፤ ወኢይበቀሱ ወኢም ንተኒ፤ ወይትሜክሉ፤ ወይ ብሉ፤ ንሕነ እሙንቱ አይ ሁድ፤ ወእለስ ይገብሩ ከመዝ፤ ወይትጋብኡ ኩሎ ጊዜ፤ ወይ ትቀነዩ ለባዕዳን እለ አልቦሙ ባቀሶ፤ እፎኬ አንትሙ እለ ነግእክሙ ጸጋ በገበ እገዚ አብሔር አምላክ ትትሐከዩ፤ ወታጸርኡ ቅኔ ቤተ ክርስቲያን።

፪፫. እነሆ ሁልጊዜ ነቅተውና ተግተው ወደማይጠቅሙ ጣዖ ታት ፈጥነው ሲጌዱና ሲሰግ ዱላቸው አላዋቆችን ተመልከ ቷቸው፤ ትጽፍም ትልቆም በበዓላቸው ቀን በአንድነት ተሰ ብስበው ግዳጃቸውን ሁሉ ይለ ምናሉ፤ እኒህ ብቻ አይደሉም፤ ነገር ግን ሌሎችም ከሩቅ ሀገር መጥተው ያመልኳቸዋል፤ ይገዙ ላቸዋልም።

፪፬. አላዋቆች፤ ወንጀለኞችና ተጠራጣሪዎች አይሁድ ስድስ ቱን ቀን ሠርተው በሰባተኛይቱ ቀን የሚከርፉ ከሆነ፤ ከዚህም በኋላ በምክራቦቻቸው ተሰብስ በው ለጣዖታት በዓልን የሚያ ደርጉ ነፍስና እስትንፋስ የሌ ላቸውን ምንም ምን የማይጠ ቅሙ ጣዖታትን የሚያከብሯ ቸው ከሆነ፤ ታማኞች አይ ሁድ እኛ ነን እያሉ የሚመኩ ከሆነ፤ እንደዚህ የሚያደርጉም ሁልጊዜ የሚሰበሰቡ ጥቅም ለሌ ላቸው ጣዖታትም የሚያገለግሉ ከሆነ፤ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን የተቀበላችሁ እናን ተማ እንዴት ትስንፋላችሁ? ቤተ ክርስቲያን ማገልገልንስ እንዴት ታስታጉላላችሁ?

፪፭. ወእመስ ርኅቅሙ እም ቤተ ክርስቲያን ተጎሱሉ ተስፋክሙ ፤ ወትቀብፁ ተስፋ መድኃኒትክሙ ፤ ወትከውኑ ዕልዋነ ፤ ወትትገህሁ እምህ ናያት ወትከውኑ እኩያነ።

፪፮. ናሁ ይቤ እግዚአብሔር በኤርምያስ ነቢይ ገደጉ ሕዝብየ ሕግየ ዘወሀብክዎሙ ቅድመ ገጸሙ ፤ ወኢሰምዑ ቃልየ ፤ ወሐሩ ወተለዉ ፍት ወተ ልቦሙ ወተለዉ ጣዖተ ዘመሀርዎሙ አበዊሆሙ።^{፲፩}

፪፯. ወዓዲ ይቤ አጽደቀት ነፍሰ ዕልውት እስራኤል እምነ ገሥርት ይሁዳ ፤ ወለኖሎ ቶሙ ሰደድዎሙ ውስተ አድባር ፤ ወገደፍዎሙ ፤ ወእንጌ ገዩ ውስተ አውግር።

፪፰. ምንተ ያመከንዩ እለ ይት ሀክዩ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን ወይወፅኡ እምኔሃ በጊዜ ጸሎት አየ ጊዜ ይሰምዑ መድኃኒተ ነፍሶሙ ፤ ወምንተ ያወሥ እዎ ለእግዚአብሔር።

፪፭. ከቤተ ክርስቲያንም ብት ርቁ ግን ተስፋችሁን ታጣላችሁ፤ የመዳናችሁንም ተስፋ ትቆርጣላችሁ፤ ወንጀለኞችም ትሆናላችሁ፤ ከበጎ ነገርም ትርቃላችሁ፤ ክፉዎችንም ትሆናላችሁ።

፪፮. እነሆ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ አለ ፤ ወገኖቼ በፊታቸው የሰጠኳቸውን ሕጌን ትተዋል ፤ ቃሌንም አልሰሙም፤ የልቡናቸውንም ፈቃድ ተከትለው ኖሩ፤ አባቶቻቸው ያስተማሯቸው ጣዖትንም ተከተሉ።

፪፯. ዳግመኛም ከወራዳቱ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዋ እስራኤል ራስዋን አጸደቀች ፤ እረኞቻቸውንም ወደ ተራራዎች አባርረው ጣሏቸው ፤ እነርሱም በየኮረብታው ተቅበዘበዙ።

፪፰. ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ቸል የሚሉ ሰዎች ፤ በጸሎት ጊዜም ከእርሷ የሚወጡ ሰዎች ምን ያመካኛሉ? የነፍሳቸውንስ ድኅነት ምን ጊዜ ይሰማሉ? ለእግዚአብሔርስ ምን ይመልሱለታል?

፩፱. ለብዉ እንከ ከመ ቅኔ ሆሙ ለመሃይምናን ህልው ምስሌሆሙ ወበጽድቅ ዝውእቱ አምልኮ እግዚአብሔር።

፹. ኢይኩን ግብርክሙ ወዓማ ክሙ እምትካዘ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘይበሊ ወይማስን ፤ አላ ይኩን ሕሊናክሙ ንበ እግ ዚአብሔር በከመ ይቤ እግዚእነ ኢተሐልዩ ለመብልዕ ንላፊ ዘይበሊ ወይማስን አላ ፤ ለመ ብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለ ዓለም።፹

፹፩. ወዓዲ ይቤ እስመ ግብር ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ዝ ውእቱ ከመ ትእመኑ በዘፈነዎ ንቤክሙ ።

፹፪. ዑቁኪ እንከ ኢትርጉቁ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአ ብሔር ፤ ወኢትትልዉ ዐሠ ሮሙ ለዕልዋን ፤ ወመናፍቃን ወመምልክያን ጣዖት ማኅበረ አይሁድ።

፩፱. የምእመናን አገልግሎታ ቸው ከእነርሱ ጋራ እንደሆነ አስተውሉ ፤ በእውነትም እግ ዚአብሔርን ማምለክ ይህ ነው።

፹. ሥራችሁና ድካማችሁም ከሚጠፋና ከሚበላሽ ከጎላ ፊው ከዚህ ዓለም ግዳጅ አይ ሁን ፤ ነገር ግን ጌታችን ለዘለ ዓለም ሕይወት ለሚኖር መብል እንጂ ፤ ለሚያልፍ ለሚጠፋና ለሚበላሽ መብል አትጨነቁ እንዳለ ፤ ሐሳባችሁ ወደ እግዚአ ብሔር ይሁን።

፹፩. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚሰኘው ሥራ ይህ ነው፤ ይኸውም ወደ እናንተ በላከው በልጁ ታምኑ ዘንድ ነው።

፹፪. እንኳያስ ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዳትርቁ እወቁ፤ የወንጀለኞችን ፤ የመ ናፍቃንን፤ የተጠራጣሪዎችን፤ ጣዖ ትንም የሚሰመልኩትን የአይሁ ድንም ፍለጋ አትከተሉ።

፹፫. ኢትሑሩ ቤተ አማልክተ
አጋንንት ፤ ወኢትገብሩ ምስለ
ቀታልያነ ክርስቶስ ፤ ወኢት
ባሎ ውስተ ምክራብ ዕልዋን።

፹፬. ኢሰማዕክሙኑ ዘይቤ ፤
ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ከንቱ፤
ወኢቦኢኩ ምስለ ዐማጽያን ፤
ጸላእኩ ማኅበረ እኩያን ፤
ወኢይነበር ምስለ ዐማጽያን
ወጽልሕዋን።

፹፭. ወካዕበ ይቤ ፤ ብፁዕ
ብእሲ ዘኢሖረ በምክረ ረሲዓን ፤
ወዘኢቆመ ውስተ ፍኖተ ኃጥ
አን ፤ ወዘኢነበረ ውስተ መን
በረ መስተሣልቃን ዘዳዕሙ
ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ፤
ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌ
ሊተ።

፹፮. ወአንተሰ ጎደጎ ማኅበረ
ክርስቲያን ፤ ወመነንክ ቤተ
ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤
ወኢዐቀብክ ሕጎ ወሥርዓቱ ፤
ወተለውከ ፍኖተ ፈያት፤ ወረ
ሰይክ ርኩሰ ከመ ዘንጹሕ።

፹፯. ወተዐረከ ምስለ እለ ተፈ
ልጡ እምኔክ ፤ ወረሰይክ
ንብረተክ ምስለ አረማውያን ፤
ወአጽማዕከ በእዝንክ ቃለ ተው
ኔት ዘምሉእ ኩሎ ርኩሰ
ወነገረ ከንቱ ዘእልቦ ባቀሶ።

፹፫. የአጋንንት ማደሪያ ወደሚ
ሆኑ ጣዖታት ቤት አትሒዱ፤
ክርስቶስን ከገደሉ ሰዎች ጋራም
አትተባበሩ፤ ወደ ወንጀለኞች
ምክራብም አትግቡ።

፹፬. በከንቱ አደባባይ አልተቀ
መጥኩም ከበደለኞችም ጋራ
አልገባሁም፤ የክፉዎችንም ማኅ
በር ጠላሁ፤ ከዐመፀኞችና ከሸ
ንጋዮች ጋራም አልቀመጥም
ያለውን አልሰማችሁም?

፹፭. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤
«በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ፤
በኃጥአን ጉዳናም ያልቆመ ፤ በዋ
ዘኞች ወንበር ያልተቀመጠ ፤
ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ፤
ደስ የሚለው ፤ ሕጉንም በሌ
ሊትና በቀን የሚያስብ ሰው
ምስጉን ነው።»

፹፮. አንተ ግን የክርስቲያን
ማኅበርን ተውህ፤ የእግዚአብሔ
ርንም ቤተ ክርስቲያን ናቅህ ፤
ሕጉንና ሥርዐቱንም አልጠበ
ቅህም፤ የወንበዴዎችንም ጉዳና
ተከተልህ ፤ ርኩሱንም እንደ
ንጹሕ አደረግህ።

፹፯. ከአንተ ከተለዩትም ጋራ
ተወዳጅህ ፤ አኗኗርህንም ከአረ
ማውያን ጋራ አድርገህ ፤ ርኩ
ሰትንና ጥቅም የሌለው የብላሽ
ነገርን ሁሉ የተመላ የዘፈን
ቃልንም በጀርህ ሰማህ።

፹፰. ወአንተስ አበይከ ሰሚዐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚአ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ምኩናን በዐመፃ አላ እፈርህ እምቅድመ ገጽከ^{፲፮}፡

፹፱. በአንተ ምንት ትፈቅድ ትስማዕ ነገረ ምውታን አረማ ውያን እለ ቄስሉ በገጢአት በምግባሩ ለዲያብሎስ እስመ ይቀትልዎ ለብእሲ ዘይተል ዎሙ ፤ ወይመልህዎ እምር ትዕት ሃይማኖት ፤ ወይሬስ ይዎ ይትቀነይ ለብዙኃን አማ ልክት ፤ ወአንትሙስ ኢትግ በሩ ከመዝ ፤ አላ ባሕቱ ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ፤ ወፈድፋደስ ኀሡ ሕገ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፡፡

፺. ወይእቲ እንተ አጥረያ በደሙ ክርስቶስ ፍቁር ወልድ ህልው እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፤ እስመ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ወለቱ ለልዑል ወእንተ ታጸንዕ አልባቢን ፤ ወትሬስየን ቅሩባን ገበ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ገጸ በኀቢሁ እስመ አባሉ ንሕነ ወእዕርክቲሁ፡፡

፹፰. አንተስ «አቤቱ በፍርድ አደባባይ በዐመፅ አልተቀመ ጥኩም፤ ነገር ግን ከፊትህ የተነሣ እፈራለሁ» ያለውን የነቢዩን የኤርምያስን ቃል መስማትን አይሆንም አልህ፡፡

፹፱. በዲያብሎስ ሥራ በኃጢአት የቄሰሉ የሙታን አረማውያን ነገርን ስለምን ትስማላህ ? የሚከተላቸውን ሰው ይገድሉታልና ፤ ከቀናች ሃይማኖትም ይለዩታልና ፤ ለብዙዎች ጣዖታትም እንዲዛ ያደርጉታልና ፤ እናንተ ግን እንደዚህ አታድርጉ ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ ፤ ለእናንተም ሕይወትን ምረጡ ፤ ይልቁንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሕግ ፈልጉ ፡፡

፺. ይህችውም ዓለም ሳይፈጠር በህልውና የነበረ ፤ የተወደደው እግዚአብሔር ወልድ ክርስቶስ በደሙ ገንዘብ ያደረጋት ናት፤ ይህችም ቤተ ክርስቲያን የልዑል ልጁ ናትና በእርሱ ዘንድም ባለ ሚልነትን እንድናገኝ የምታጸናንና ወደ እግዚአብሔር ቀራቢዎች የምታደርገን ናትና እኛ ወገኖቹና ወዳጆቹ ነንና፡፡

፲፩. ንኩን እንክ ጌራን ወን ጽሐነ ዘእንበለ ርኩስ ፤ ወፍ ጽማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኩሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲ወ፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባሉ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርእዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንክ እምዘ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኅቁ እመናንንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያብሉስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይደመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኃለቱ ምስለ ዲያብሉስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረኅቁ እንክ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወእ ምልኮ ጣዖት ፤ ወማርያን ፤ ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በአ ዕዋፍ ፤ ወመንቅሕያን ምው ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ ሱም ላዕለ እስራኤል።

፲፩. እንግዲህ ያለርኩስት ደኅኛና ንጽሐን እንሁን ፤ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽክላዎች ራቁ፤ ለዲያብሉስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፤ የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሉስ ጋራ ይቁጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣዖት ማምለክ ሚርተኞች ፤ ጠንቋ ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቁሉ ፤ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።